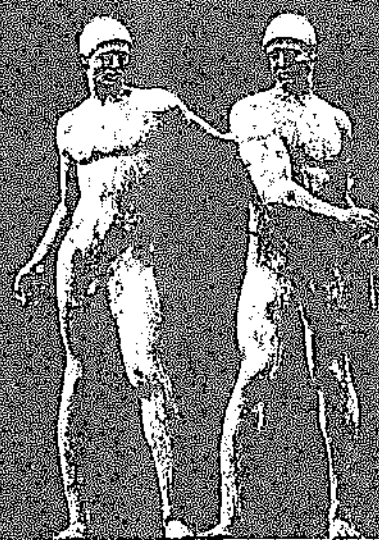

ÅRSSKRIFT
FOR
ROSKILDENSER-SAMFUNDET

NR. 51 · OKTOBER · 1969

roars kilde

JEG ER LIGE VIL MED FRYNEN OG SEJLER VORE SÆKKER
VED LEIREKILDER PÅ BØGENS VAND
OG HOLDE PET I RIGET OG GLEJDER DUMS BØR
OG REJSE STADEN PÅ ALLE HAVE

ROARS KILDE

ÅRSSKRIFT FOR ROSKILDENSER-SAMFUNDET

Nr. 51 – OKTOBER – 1969

Ny formand

Roskildenser-Samfundet har fået ny formand. Det er civilingeniør *Peter Hartmann*, direktør for A/S Hedehus-Teglværket, student fra 1933 og medlem af foreningen lige siden.

Bestyrelsen var meget bekymret over at skulle finde en ny formand efter Hans

Rønø, men bekymringerne viste sig at være ubegrundede. Tanken faldt straks på Peter Hartmann, men man kunne jo ikke være sikker på, at denne travle mand ville påtage sig hvervet. Imidlertid sagde han efter en kort betænkingsfrist, at han var villig til at lade sig opstille. Ved generalforsamlingen blev han valgt ind i bestyrelsen, og ved et efterfølgende konstituerende bestyrelsesmøde blev han enstemmigt valgt til formand.

Hvordan kan det nu være, at en så travlt optaget mand vil påtage sig dette job? Det forklarer han selv ved at sige, at han hermed håber på at kunne afdrage noget af den gæld, han føler at stå i til sin gamle skole, som har betydet meget for ham både i skoletiden og senere hen i livet.

Også på anden måde har Peter Hartmann tilknytning til skolen, idet både hans to ældre søstre og ældste søn er studenter fra Roskilde Katedralskole. Lige siden han forlod skolen, har han og hans klassekammerater desuden haft deres egen private forening, hvor de stadig mødes så godt som fuldtallige to gange om året – den

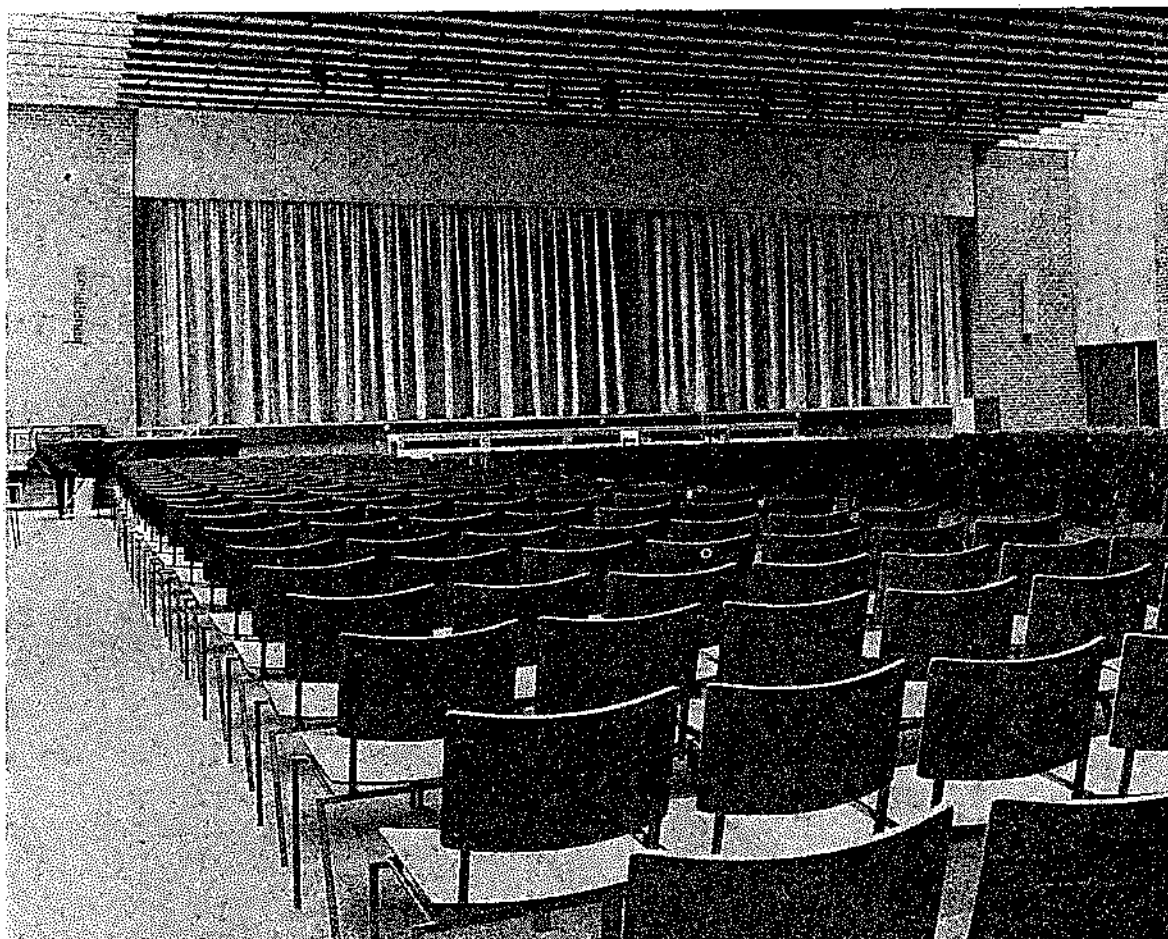
Eleverne hygger sig i kantinen.

Nu har alle fælles faciliteter mellem timerne. De cirkulære ottemandsborde i kantinen skaber mulighed for nye gruppedannelser. Her kan man mødes uden hensyn til årgang, klasse og gren. Her kan man hygge sig, her kan man konspirere. Atriumgården med de mange siddepladser giver lignende muligheder. Mens den gamle skole følte som lidt af et fængsel, så vi idelig lå under for et krav om at få lov til at rende i byen, hviler den nye med de rummelige indre opholdsarealer og med de omgivende grønne områder ligesom i sig selv. En masse af de problemer, vi tidligere havde at slås med, er dermed forsvundet.

Virkningerne på langt sigt for et kammeratskabs udvikling har vi endnu ikke er-

faringsmateriale til at skønne om. Jeg vil tro, at for det, der er mistet, vil nyt gro frem.

Set fra et lærersynspunkt må man også notere et både – og. Vi ser i den nye skole ikke så meget til hinanden som tidligere. Det skyldes, at hele undervisningsområdet nu er delt op i faglige sektioner, hver forsynet med et eller flere såkaldte depoter, hvilket i praksis vil sige arbejdsværelser med materialesamlinger til faget, med arbejdspladser for lærere – i mange tilfælde også for elevgrupper. Her holder de fleste lærere til i frikvartererne. Der er fra en del af bygningen temmelig langt til lærerværelset, man har tit noget at lægge væk efter en time eller tage frem til den næste, man føler sig vel også hjemme

Den nye skoles festsal.

i disse hyggelige kontorer. Kun i spise-frikvarteret mødes man på lærerværelset. Det ligger ellers lidt dødt hen dagen igennem. Og ligefrem føre hyggepassiar gennem samtaleanlægget er vi ikke vænnet til endnu.

Noget er mistet derved, det er vist ubestrideligt. Bygningen deler os op i små fakulteter. Men meget er vundet. Fagkolleger har gode muligheder for at udveksle synspunkter, og da det kun er få kolleger, som hører hjemme blot i et af fagområderne, bliver berøringsfladen knap så snæver, som man måske skulle tro.

Dertil kommer som noget absolut væsentligt, at hvert fag nu inden for umiddelbar rækkevidde har samme lette adgang til hjælpemidler som tidligere – fysik, kemi

og naturfag. Man har ved indretningen af den nye skole været rundhåndet med hensyn til anskaffelse af ikke blot faglitteratur, men også kort, audiovisuelle hjælpemidler, diverse andre instrumenter og meget mere. Det er nu alt sammen deponeret umiddelbart op ad de pågældende fags lokaler. Når vi lærer at bruge det efter hensigten, skulle undervisningen kunne moderniseres og effektiviseres. Det ligger der et vældigt rigt perspektiv i.

Vejer man derefter for og imod det nye, er der for mig ingen tvivl om, at det gamle vil blive fundet for let.

Lad mig til sidst nævne et felt, der har lige stor betydning for lærere og elever: De langt bedre muligheder vi nu har for hurtigt at samles. I den gamle skole var

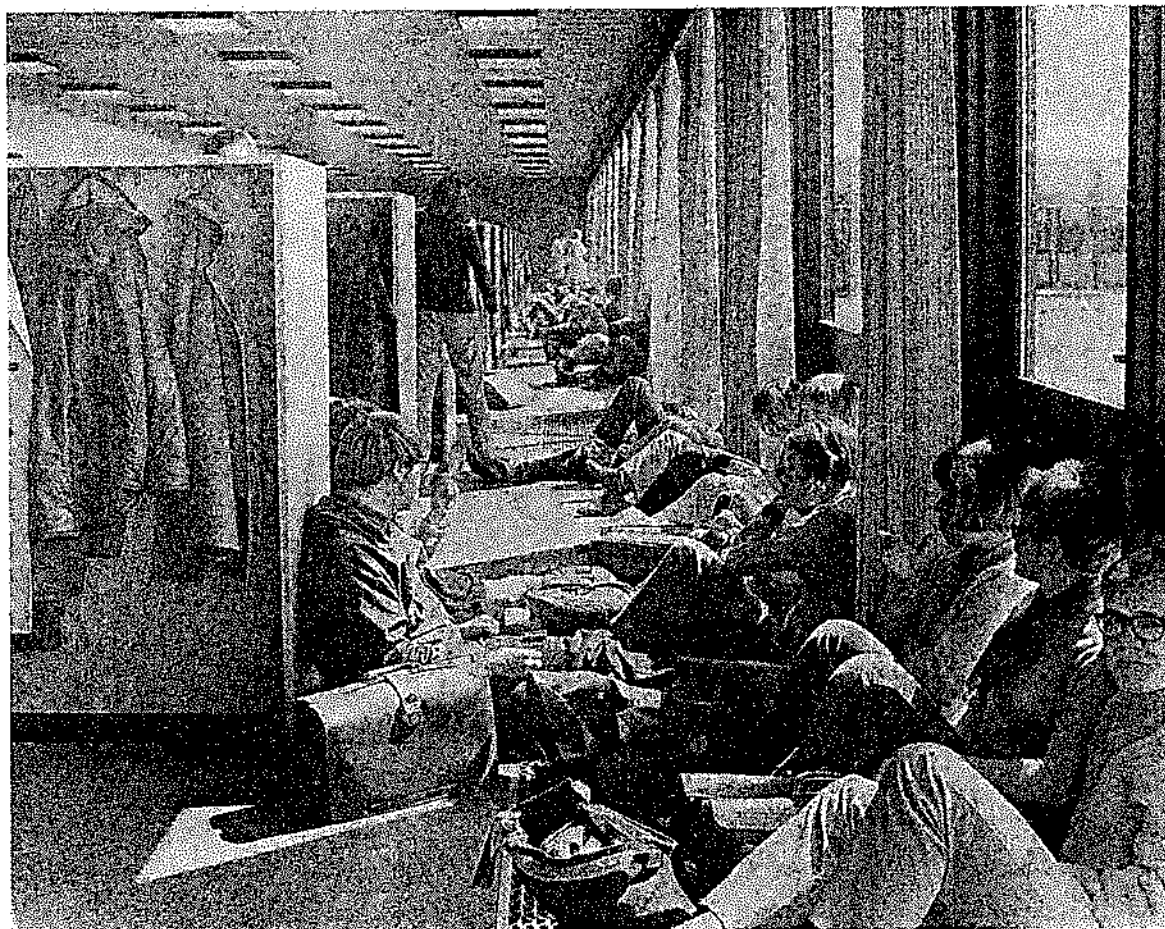
det håbløst. Det skete kun én gang om året på selve skolen, nemlig den første skoledag, hvor vi gennede alle 630 op i salen og konstaterede, at der kunne de ikke være, om end de stod som sild i en tønde.

Nu har vi en dejlig festsal med siddeplads til alle. Morgensangen, som på den gamle skole havde udviklet sig til et temmelig uløseligt problem på grund af de elendige pladsforhold, er nu blevet til en morgensamling, hvis form vi eksperimenterer med, men hvis hovedprincip er, at her skal man daglig i de få minutter, der kan blive til rådighed, kunne debattere alle mulige problemer af vigtighed for trivselen på skolen. Det har allerede vist sig positivt. Vanskeligheden er ikke at skaffe

stof. Mange af vore unge tager frimodigt, ofte også dygtigt, talerstolen i besiddelse. Vanskeligheden er snarere at begrænse. Vi har som sagt kun få minutter. Vi vil også gerne variere programmet, så debatten afløses af små kunstneriske indslag – enkelte forsøg i den retning har været en succes. Det betyder, at vi ikke altid synger, men det tager vi med sindsro, hvis det øvrige, der foregår, er af vægt og passende interesse for fællesskabet.

I alle de tre nævnte henseender – elevernes trivsel, undervisningens modernisering og fællesskabets udvikling – byder den nye skolebygning, som man forhåbentlig vil kunne forstå, rige muligheder. Det står til os at udnytte dem. Et stort ansvar, men også en spændende opgave.

G. Tolderlund-Hansen.

Frikvarter ved garderoberne.

Fra den gamle latinskole

En af sidste års 60-års jubilarer, civilingeniør Poul Harboe (st. 1908) har sendt følgende bidrag til Roars Kilde:

I Roars Kilde for 1964 har overlærer Martin Hansen givet et underholdende og levende billede af en del af lærerne ved Roskilde Katedralskole i begyndelsen af dette århundrede, og da min skoletid faldt omtrent samtidig – fra 1901 i „anden forberedelse“ gennem seks „latinklasser“ til 1908 – vakte det minder til live om nogle oplevelser, som nu kun erindres af ganske få, men som måske kan supplere billedet og yderligere belyse forholdene på den tid.

Det var en overgangstid, hvor den gamle skoleordning blev afløst af mellemskole, realskole og tre gymnasieklasser. Der kom piger i skolen – hvad vi kun havde enkelte af i de to sidste latinklasser – mange flere elever og nye, unge lærere.

De sidste elever efter den gamle ordning blev studenter i 1909 – jeg selv i 1908 – og der var kun to retninger, „grækere“ og „matematikere“, som dog bortset fra de sidste år havde fælles undervisning i latin i fire år, fransk i syv, tysk i fem, oldnordisk og svensk i to og – eventuelt – engelsk i to år. Det sidste var frivilligt og kunne erstattes med tysk, så hvor underligt det måske lyder for nutiden, kunne man dengang blive dansk student uden at have lært et ord engelsk.

Forholdet mellem lærerne og de dengang kun 100–150 elever var alt andet end kammerateligt, og i de mindre klasser vel nok hovedsageligt præget af den store al-

dersforskel mellem 10–15 års drenge og de for det meste 50–65 årige lærere; der underviste os, og som uvægerligt indgød respekt, dels ved alderen, dels ved ret korporlige midler, sluttende lørdag i sidste frikvarter på rektorværelset for nedrullede gardiner med et spanskrør, betjent af pedellen efter direktiv af rektor.

Allerede på min første skoledag i anden forberedelsesklasse, svarende til første mellem, faldt de første lussinger. En anden Holbæk-dreng og jeg (vi hørte i de første år til „de rejsende“) havde af kammeraterne fået at vide, at vi havde en halv times spise-frikvarter, og derfor havde nydt den medbragte mad ved springvandet i „Strandalléen“ (senere Tuttesti). Uden at ane uråd kom vi så 5–10 minutter for sent til tysk med adjunkt Hoffmeyer Hansen, også kaldet „Per“. Han for øjeblikkelig i hovedet på os og hamrede løs, indtil kammeraterne efter en passende tid forklarede vor uskyldighed. Os rørte det nu ikke så meget, da vi kom fra „Holbæk kommunale Realskole“, hvor der var to spanskrør i hver klasse, et tykt og et tyndt.

At hænderne sad løse på vore opdragere langt op i klasserne forstås måske af, at vor latinlærer gennem fire år med 5–6, et enkelt år vist 8, egentlige timer, Kr. Mikkelsen, en dag, efter at jeg var kommet op i næstsidste klasse, hvor jeg som matematiker ikke mere havde latin, kom hen til mig på legepladsen, lagde armen om skulderen på mig og sagde: „Harboe, jeg savner dig sgu.“ – „Ja, jeg savner også Dem, hr. Mikkelsen,“ svarede jeg, hvortil Mikkelsen med en kendt bevægelse

se af højre hånd bemærkede: „Ja, men det er ikke det; jeg savner en til at klø!“

Vi satte megen pris på overlærer Mikkelsen, og det var altid ham, vi tyede til, når forskellige ting som månedslov og lignende skulle udvirkes hos rektor, der stod de mindre elever – eller disciple som vi hed – uendelig fjernt. Selv ved eksamen var Mikkelsen til tider så hjælpsom, at den strenge censor, professor Gertz, måtte præcisere, hvem det var, han skulle høre. Jeg erindrer endnu en remse fra Madvigs latinske grammatik, hvor Mikkelsen begyndte: „Ytring, kundskab, overvejelse, tvivl og . . .?“; eleven: „afgørelse“, hvorefter Mikkelsen for videre: „styrer akk. . .“; eleven: „akkusativ med infinitiv“. Jeg har altid været taknemmelig for det latin, vi trods den megen fest og ballade i timerne alligevel lærte. Det blev banket godt ind gennem de fire år og sad godt fast, og da kendskab til latin i høj grad letter tilegnelsen af andre sprog og er af værdi ved videregående studier, burde efter min erfaring gennem livet alle studenter have læst latin mindst to år.

Det af overlærer Martin Hansen berettede „nummer“ med at sidde helt stille i begyndelsen af en af Mikkelsens timer, havde vi også vedtaget et par år i forvejen – vist i 1904 – men resultatet var da et ganske andet. Mikkelsen smed bogen på katedret, kiggede lidt på os og sagde så: „Hør nu her, der er et eller andet i vejen. Har jeg fornærmet jer, eller hvad er der?“ Så var vi klar over, at Mikkelsen slet ikke kunne undvære den sædvanlige „underholdning“. Klassen var klar igen, og stemningen hurtigt høj.

Det var altid aftalt før hver time, hvem der skulle have klø. Så gik den tid, og lidt afveksling var jo rart for alle parter.

Den værste forestilling, jeg erindrer, var vel nok en dag, hvor vi kom fra svømning på skolens badeanstalt. Vi skulle have latin med Mikkelsen lige efter, og da han kom ind, optrådte vi alle i svømmebukser (der var ingen piger i klassen dengang). Han eksploderede straks i en torrentale og sluttede med: „Nu går jeg sporenstregs ned til rektor og melder jer alle sammen.“

Vi blev jo lidt betuttede, klædte os hurtigt på, men beroligedes dog ved gennem glasset i døren at se ham vandre op og ned ude på gangen.

Kort efter kom han ind, gik op på katedret og fortsatte, som om intet var passeret. Lidt efter lød det fra en i klassen: „Hvad sagde rektor?“ – „Kæft“ – „Sagde han det?“, men så faldt også hammeren for alvor.

At en lærer faldt i søvn i timen skete også. Det var ikke Mikkelsen, men den dengang vel 70-årige overlærer Lassen, som vi 7 matematikere havde i geometrisk tegning og fysik i de to sidste klasser. Tegningen foregik en gang om ugen i en time før spisefrikvarteret. Lassen anbragte sig på en stol ved vinduet med armene over kors på maven og hovedet for stadig nedadgående.

Når en passende tid var gået blev han „prøvet“ med en tegning under næsen, og reagerede han ikke, forsvandt hele klassen på nær ordensduksen hjem til frokost. Når klokken så ringede, for Lassen op af døsen, tiden blev omhyggeligt konstateret, og han forsvandt hurtigt uden bemærkning.

Da vi i fysik skulle lære om trådløs telegrafi, sagde Lassen: „at nu havde han klaret sig med tråd i sin tid, og nu kunne det f. t. m. vente, til vi kom ind på „Lære-

anstalten“.“ Spørgsmålet kom heller ikke frem ved studentereksamen, og de „beskikkede“ censorer syntes ikke at savne det.

Vi var tre, der senere blev ingeniører, og det var en hård overgang for os at komme ind til den matematik, fysik og kemi (dette havde vi slet ikke lært i skolen), som doceredes på læreanstalten. Vi havde i og for sig mere gavn af alt det sprog, vi havde lært, idet vor matematik var på fransk og håndbøgerne på tysk.

Ved mellemskolens og gymnasiets indførelse kom yngre og dygtige lærere til skolen – Ingerslev, Morthorst og Rathsach, som jeg havde den glæde at få i dansk og oldnordisk i de to sidste klasser. Jeg mindes vor overraskelse, da Rathsach en dag indledte sin time med at bede os undskyldte, at han „ikke var forberedt i dag.“ Vi havde ikke tænkt os den mulighed, at en lærer også kunne forberede sig.

Schoustrup var meget musikalsk og en god lærer for de elever, der havde inter-

esse for fransk. Vi fik lært noget af det vigtigste ved dette sprog: en korrekt udtale, og fik øre for melodien i sætningen ved i de første 5–10 minutter af hver time kun at indøve de forskellige lyde. Også hans „grains d'or“ og mange franske ordsprog lyder endnu i mit øre. Jeg havde den glæde ved et besøg på hans 100 års fødselsdag, at han stadig kunne huske navnene fra vor klasse.

Måske skyldtes det også vore sammentræf ved årsfesterne i Roskildenser-Samfundet, hvor han var æresmedlem og en hyppig gæst, der plejede at holde tale for damerne.

Forholdene er nu ganske anderledes end for 60–70 år siden. Studenterholdene er vel 10 gange så store som på min tid, hvor alle kendte alle. Den gamle bygning står endnu og minder om de tider, der var engang, men statskolens elever får ikke mere domkirken til genbo og derved den tilknytning til fortiden, som dog har frembragt det, vi nu lever videre på.

Poul Harboe.

Ny skole i gamle bygninger

Mandag den 11. august var en besynderlig dag for de ærværdige og til skolebrug forældede og dødsdømte bygninger på Domkirkepladsen. Over de grå mure var allerede trukket den første tynde hinde af forglemmelse og selvforydelse, i støvet på ruderne kunne man viske med fingeren og skue ind i mørke rum med tomme borde, hvorfra de sidste elever for længe siden havde rejst sig uden sorg for at drage bort for stedsse. Men den dag lænede alle gårdens mure sig i undren ud over et

mægtigt kaffebord med hundreder af mennesker, en rigtig borgmester og en afgjort rektor, og var brat rykket tilbage i deres gamle roller som ekko for råb og latter samt – nyt og forfriskende – for koppeklirren. Gange og lokaler fyldtes med myldrende liv rivende med sig spindelvævet, lugten af minder og gamle ei-garar i en hvirvel af foryngelse. Men stigende usikkerhed og frysende fornemmelser voksede op, for også oldingens og vismandens tunge, slidte kåbe blev revet

bort. Den dag begyndte en ny skole i gamle bygninger.

Den 1. april i år rykkede lærere og elever med samt ikke kassabelt inventar ud af bygningerne, uden at det endnu var endeligt afgjort, om der på dette sted ville blive skole igen. Men ideen var født, og en rektor ved at blive fundet. Så langt var man kommet, og byens borgmester, Arthur Jacobsen, kunne ved indvielsesfesten berette, at ingensinde før var en plan om en ny skole blevet gennemført så hurtigt. Hvem kommer dog også lige straks på den tanke at bruge en kondemneret skolebygning til ny skole. Ja, det gjorde byens og amtets skolemyndigheder og undervisningsministeriet i skøn forening, og tanken havde sine grunde.

I de senere år har egnede aspiranter fra Roskilde by været på vippen til at blive henvist til gymnasier i Københavns-området, idet det primære hensyn ved fordelingen er forbindelserne med tog og bus. Så mange udenbys elever søgte optagelse i år, at kun oprettelsen af et nyt gymnasium kunne afbøde det. Desuden gaves der herved lejlighed til at påbegynde HF-

kursus i Roskilde, hvilket trængte sig på, og endelig lå der jo nogle egnede bygninger, hvis videre anvendelse i den første tid var uvis. Resultatet blev oprettelsen af 5 gymnasieklasser, 2 sproglige og 3 matematiske samt 3 HF-klasser, dog således at gymnasiet ved fuld udbygning har højst 4 gymnasierækker og 2 HF-rækker, hvilket – som det siges – er grænsen for det forsvarlige. Til sammenligning kan nævnes, at katedralskolen i de samme bygninger havde ialt 28 klasser. Begge gymnasier er sædvanlige oplandsskoler, og af pædagogiske grunde ganske ligestillede med hensyn til tildelingen af elever.

Det er tanken, at gymnasiet skal drives i fællesskab af Roskilde kommune og Roskilde amt, men af praktiske grunde og tidnød lader man det indgå under det købstadkommunale skolevæsen indtil 1. april 1970, hvor man i forbindelse med kommunalreformen og den hertil knyttede lovgivning sandsynligvis må tage spørgsmålet op igen. Det er tænkeligt, at gymnasiet ender med at blive amtskommunalt. Navnet på skolen er man vist aldrig blevet formelt enige om, men den af

rektor opfundne betegnelse „Roskilde Gymnasium og HF-kursus“ er blevet alment accepteret. „Katedralskolen“ er der ingen, der kalder disse bygninger mere. Det navn rykkede med mennesker og inventar ud på Holbækvej, og det billede man danner sig i tanken, er ikke mere de grå bygninger ved domkirken, men nye røde og lige mure.

Af staten har byen og amtet i fællesskab købt skolebygningerne, herunder gymnastikbygningen og Bondetinget 1, for ialt ca. 2,6 mill. kr., men hertil kommer nødvendige istandsættelser og anskaffelse af inventar til andre millioner. Noget blev der dog tilbage, der var værd at overtage, nemlig de 300 forholdsvis nye skoleborde, men man vil nu ikke betale staten ret meget for dem. Også sportspladsen ved Sct. Claravej indgår til skolebrug, og for dens vedkommende har man klaret sig med et vederlagsfrit lejemål i den tid, skolen har til huse på Domkirkepladsen. Rektorstillingen, som man egentlig opslog før skolen var en realitet, blev besat af den 47-årige adjunkt Knud Hemmingsen fra Efterslægtsselskabets skole i København, og han har straks fra sin tiltrædelse fået overdraget alt det arbejde, der er forbundet med igangsætningen af en ny skole. Men tjenestebolig har han ikke fået. Nok har Roskilde kommune købt rektorboligen for kr. 450.000, men under den forudsætning, at gymnasiet godkendes med midlertidig dispensation fra bestemmelsen om tjenestebolig. Dette har sin årsag i byens planer for kvarteret omkring torvet og domkirken, hvori indgår en anden anvendelse af de offentlige bygninger. Måske ender rektorboligen med at blive bolig for biskoppen.

Og hvor længe skal disse bygninger så rumme en skole?

Allerførst skal gymnasiet godkendes, og det vil da vise sig, hvor mange år gymnasiet som institution må have til huse i de midlertidige bygninger. Inden denne tidsfrist skal by og amt have opført nye bygninger andetsteds. Men før dette bliver en realitet, skal man nok regne med 7-9 år, selv om der normalt kun må drives skole i midlertidige lokaler i 2 år. Den gamle skole betragtes som bedre end så mange andre lokaliteter, der anvendes til midlertidig skolebrug, og den omfattende istandsættelse vil måske gøre det indre ukendeligt for de fleste, der tidligere færdedes her.

De grå mure bliver dog stående og hvem ved, hvad de en dag vil rumme. Måske offentlige kontorer, måske museum, måske noget der endnu ikke er moderne. Først en færdig plan fra byens side for hele domkirkekvarteret vil kunne give et svar.

Claus Rønø.

Generalforsamlingen

2. november 1968

Flaget var hejst både på skolen og på rektorboligen, da Roskildenser-Samfundets medlemmer mødtes til generalforsamling lørdag eftermiddag.

Næstformanden, advokat *Mogens Røest-Hansen*, bød velkommen til rektor *Tolderlund-Hansen*, æresformanden *Holger Rørdam* og den øvrige forsamling, der burde have været meget større til denne den sidste generalforsamling i den gamle skolebygning på Domkirkepladsen. Røest-Hansen bragte endvidere en hilsen fra foreningens æresmedlem, fru *Emmy Wernier*, som han havde besøgt.

Traditionen tro blev rektor *Tolderlund-Hansen* valgt til dirigent. Før man gik over til den egentlige generalforsamling, fortalte rektor lidt om den nye skolebygning på Holbækvej. Byggeriet gik forbløffende hurtigt. Skolen var lovet færdig i slutningen af marts 1969, men der var en mulighed for, at man allerede ville kunne flytte i slutningen af februar. Næste års generalforsamling kunne derfor foregå på den nye skole, og rektor håbede, at endnu flere medlemmer ville møde op ved den lejlighed.

Punkt 2 på dagsordenen var næstformandens beretning. Røest-Hansen begyndte med i smukke vendinger at mindes Roskildenser-Samfundets afdøde formand, *Hans Ronø*, og fortalte, at der samme dag var lagt blomster på hans grav.

Foreningen havde også mistet andre medlemmer i årets løb. Det var: Gas- og vandmester *H. Traingott-Olsen* (r. 1904), trafikkontrollør *L. H. Hansen* (r. 1906),

sparekassedirektør *S. Holme* (r. 1908), medicinaldirektør *Jobs. Frandsen* (st. 1910), købmand *I. Wandel-Petersen* (r. 1913), advokat *Holger Jørgensen* (st. 1926), hofmarskal, kammerherre *Eigil Wern* (st. 1930) og civilingeniør *Ib S. Hemmingsen* (st. 1944). Desuden var to af skolens tidligere lærere afgået ved døden, nemlig rektor *Peter Ilsoe* og lektor, dr. *Arbmung*.

Røest-Hansen omtalte bestyrelsens og foreningens møder og fester. Bestyrelsen havde sammen med rektor drøftet dimittendfesten og fundet ud af, at den burde undergå visse moderniseringer. Den nye bestyrelse ville arbejde videre med dette problem.

Roskildenser-Samfundet havde 1144 medlemmer, hvilket ville sige en nedgang på 50. Dette fald i medlemstallet forurogede bestyrelsen, selvom foreningen alligevel er et af de største elevsamfund i landet. Man havde derfor drøftet hvilke forholdsregler, der kunne tages i anvendelse for at vende tilbage til en fremgang. Der lå en stor opgave for bestyrelsen i at få de unge i tale, og man ville være taknemmelig for gode forslag udefra.

Bestyrelsen havde for indeværende regnskabsår opstillet et budget, der viste et driftsoverskud på 1.000 kr., hvilket ikke var noget stort tal i forhold til balancen trods kontingentforhøjelsen sidste år. Festerne og „Roars Kilde“ var langt de største udgiftsposter og ville fortsat være det. Det var derfor af afgørende betydning, at medlemstallet steg, men til trods herfor

lå en ny kontingentforhøjelse måske ikke så langt ude i fremtiden.

Salget af „Skolens Historie“ var endnu ikke afsluttet, og det var bestyrelsens håb, at der fortsat ville være aftagere til restoplaget. Rektor blev desuden opfordret til at købe nogle eksemplarer hvert år til flidspræmier ved transløkationen.

„Roars Kilde“, som er et uvurderligt bindeled mellem medlemmerne, var udkommet i nyt udstyr, og Røest-Hansen rettede en tak til *Carina Andersen-Rosendal*, som atter havde overtaget redaktionen.

Røest-Hansen takkede bestyrelsen, fordi den havde betroet ham opgaven at stå i spidsen for Roskildenser-Samfundet efter formandens pludselige død. En særlig tak rettede han til sekretæren, *Inge Winther*, der havde været ham til stor støtte i arbejdet. Rektor *Tolderlund-Hansen* fik også en særlig tak for godt samarbejde i de forløbne måneder og for sin store interesse for Roskildenser-Samfundet.

Røest-Hansen sluttede med at sige: „Det skal være mit håb, at den bestyrelse, der vil udgå fra denne generalforsamling, vil få held og lykke til at føre Roskildenser-Samfundet videre med respekt for de traditioner, der er skabt gennem 52 år, men også med optagelse af nye ideer og tanker. Med disse ord overgiver jeg beretningen til behandling af generalforsamlingen.“

Ingen ønskede ordet efter beretningen, som blev enstemmigt godkendt.

Landsretssagfører *Børge Svarre Nielsen* aflagde beretning om lånesagerne. Der var 56 lån ude og indgået 3. 7 nye lån var ydet til 2 stud. med.er, 2 stud. mag.er, en laborant, en sociolog og en seminarie-studerende. Hvert lån var på 2.000 kr.

Svarre Nielsen opfordrede kraftigt med-

lemmerne til at give bidrag til studie- og uddannelsesfonden samtidig med, at de indbetalte medlemskontingentet, for at fondens virksomhed stadig kunne fortsætte til gavn for unge studerende. Også denne beretning blev enstemmigt godkendt.

Punkt 4 var fastsættelse af kontingentet. Det forblev uændret for 1969.

To bestyrelsesmedlemmer trak sig tilbage. Det var advokat *Sven Johansen* og *Niels Thorsen*. Som nye bestyrelsesmedlemmer foreslog bestyrelsen direktør *Peter Hartmann* og stud. jur. *Eskild Jensen* samt student *Sven Berthelsen* som repræsentant for de yngste årgange. Alle tre blev valgt. Desuden blev *Hans Bech* genvalgt som revisor.

Under „Eventuelt“ takkede *Peter Hartmann* for valget til bestyrelsen og lovede at gøre alt, hvad han kunne, for foreningens arbejde.

Fredrik Knuth opfordrede medlemmerne til at støtte studie- og uddannelsesfonden ved testamentariske gaver. *Røest-Hansen* foreslog at udnævne dr. phil. *Ada Bruhn-Hoffmeyer* til æresmedlem, hvilket blev vedtaget med akklamation. *Aase Carstensen* takkede på alles vegne rektor for den udmærkede ledelse af generalforsamlingen. Næstformanden sluttede med at byde de nye bestyrelsesmedlemmer velkommen samt rettede en tak til rektor *Tolderlund-Hansen*, fordi foreningen endnu engang havde måttet benytte skolens festsal og for den glimrende ledelse af generalforsamlingen.

Efter et leve for skolen og dens rektor sluttede generalforsamlingen.

Bagefter var mange rundt for at tage afsked med deres gamle skole under rektors førerskab.

Rektor Fogh død

I sommeren 1947 kom rektor Hakon Fogh sejlene i sin båd „Viking“ til Roskilde, og han blev boende i byen til sin død den 31. august i år. Fra 1947 til 1957 var han rektor for Roskilde Katedralskole.

Hakon Fogh var en usædvanlig alsidig og original begavelse med en sjælden iagttagelsesevne. Hans fag var geologi og biologi. Fagfolk har beklaget, at beskedenhed forhindrede ham i at samle og publicere sine værdifulde videnskabelige iagttagelser af myrer. Foghs interesser rakte imidlertid langt ud over hans egne fag og omfattede bl. a. historie, litteratur, teater, musik og billedkunst. Han forstod på inciterende måde at delagtiggøre andre i sine interesser. Dette kom ikke alene hans venner, men også i høj grad skolens elever til gode. Hvis en lærer var syg, mødte rektor op i klassen f. eks. med et billede af Daumier eller en Mozartplade, og begge dele blev diskuteret og åndfuldt kommenteret. Han instruerede flere skolekomedier, og en enkelt gang spillede han selv med – også det gjorde han fremragende. Fogh, der elskede kunsten, var selv i hvert fald på ét felt en kunstner – nemlig translokationstaler.

Den største del af sin livsindsats – fagligt og pædagogisk, som organisationsmand og vel også som rektor (i Kolding) – havde Hakon Fogh allerede øvet, før han kom til Roskilde, men i sine ti år her fik han så sandelig også sat sine spor. Alle sider af skolearbejdet havde hans interesse – kun ikke det rent administrative og kontormæssige. Foghs pædagogiske princip var, som han selv udtrykte det: „Elsk værdig brutalitet.“ Næppe mange elever

har følt sig krænket af brutaliteten, skønt det måske nok har kunnet være ubehageligt for en mindre dygtig elev, når rektor uddelte karakterbøger, at blive stillet overfor spørgsmålet: „Er du dum eller doven?“ Elskværdigheden har mange fornemmet; bag den ofte sarkastiske fremtræden gemte sig et meget følsomt sind. Fogh havde hjerte for eleverne, og mente han, at en elev havde retten på sin side i en konflikt med en lærer, så tog han ubetinget elevens parti.

Hakon Fogh elskede livet, og få forstod som han næsten barnligt at glæde sig f. eks. ved at være sammen med venner, ved at planlægge en rejse, ved at få besøg af sin familie.

Foghs varme interesse for det levende, det ægte og hans despekt for det stivnede, det formelle, det traditionelle, kunne skaffe ham uvenner – sjældent blandt eleverne – hyppigere blandt kolleger. Også i Roskildens Samfundet har vel en og anden følt sig brøstholden over rektor Foghs usminkede udtalelser om traditioner og sligt. En kendsgerning er det dog, at ingen gammel tradition på skolen blev afskaffet i Foghs tid – tværtimod skabte han selv en ny, nemlig festen for dimitterende og deres forældre.

Ved rektor Foghs sidste translokation i 1957 overrakte alle de kvindelige dimitterende ham en rose. Han var ikke glad ved at gå af og savnede – skønt han hævdede det modsatte – utvivlsomt skolen og dens elever. Heldigvis var der til stadighed en del af de tidligere elever, der husede ham, og han var både stolt og glad, hvergang han modtog en gammel elevs

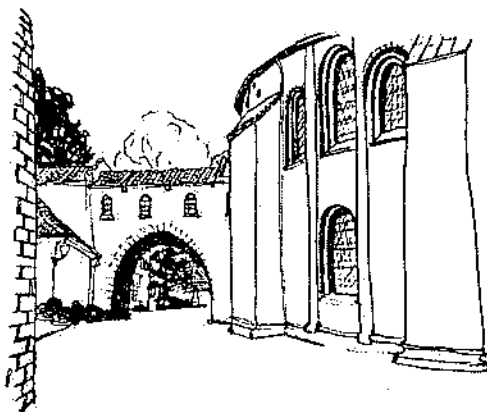
Besøg eller brev, eller når han blev inviteret af tidligere elever. Det var ham f. eks. en stor glæde i december sidste år at deltage i en fest afholdt af en klasse, der hørte til det sidste hold, han dimitterede.

Fogh, der var så levende optaget af sine fag, sin skole, historien, kunsten og natu-

ren, havde alligevel en interesse, der overskyggede alt andet. Da jeg besøgte ham på hospitalet kort tid før hans død, kom vi til at tale om familie og børn, og rektor sagde: „Familien – det er det vigtigste af det hele.“

Det er et privilegium at have kendt en mand som Hakon Fogh.

Knud Whitta Jørgensen.

Kontingentet

Årskontingentet er 20 kr. for alle medlemmer med undtagelse af de sidste 8 årgange, som slipper med 10 kr. Livsvarigt medlemsskab udgør 300 kr.

Medlemmerne bedes snarest benytte det indlagte indbetalingskort. Hvis nogen føler lyst til at sende et bidrag til studie- og uddannelsesfonden eller til Roskildenser-Samfundets gave til den nye skolebygning, kan det ske samtidig med kontingentindbetalingen.

Jubilarer, der ikke er medlemmer af Roskildenser-Samfundet, kan blive det ved at indbetale 20 kr. på det vedlagte indbetalingskort. Anfør venligst afgangsåret og eksamen (student eller realist).

Roskildenser-Samfundets livsvarige medlemmer bedes ikke betragte indbetalingskortet som en opkrævning. Kortet indlægges af praktiske

grunde i samtlige kuverter. Der er nemlig også den mulighed, at de livsvarige medlemmer vil være med til at støtte studie- og uddannelsesfonden eller andre ting inden for foreningens virke.

Alle henvendelser til Roskildenser-Samfundet skal sendes til foreningens sekretær:

Fru Inge Winther,

Skomagergade 3, 4000 Roskilde.

I 1970 skal der efter vedtægterne trykkes en ny medlemsliste. Derfor bedes man sende besked om adresseforandring og lignende til sekretæren, som herved bliver sparet for en masse arbejde.

Den betydningsfulde dato

Hans Christiansen.

Ved jubilarrfesten d. 3. nov. 1968 holdt arkitekt m. a. a. Hans Christiansen — også kaldet „Skriverhans“ — følgende tale på sin holds vegne:

Højtærede formand, kære rektor, ældre og yngre skolekammerater af alle årgange!

- 22. juni 1812 erklærede Napoleon Rusland krig.
- 22. juni 1815 blev samme Napoleon forvist for anden gang til Sct. Helena.
- 22. juni 1941 gentog hr. Hitler Napoleons eksperiment og angreb Rusland — dog uden krigserklæring.
- 22. juni 1943 sendte Roskilde Katedralskole et rekordhold på 57 studenter ud ad skoleporten.

Hvilke af disse begivenheder, der har haft eller vil få størst indflydelse på historieforskningen, skal jeg af jævn beskedenhed afholde mig fra at dømme om — blot konstatere, at d. 22. juni tilsyneladende altid har været en dato af betydning for usædvanlige begivenheder.

Dato — og tid i det hele taget — er noget ganske ejendommeligt. Jeg husker f. eks., at da

mit hold i 1943 var til den kombinerede jubilarr- og dimittendfest her i denne sal, sad der ved et andet bord en række seriøse damer og herrer, som så ud til at vide alt i hele verden. Vi så på dem med stor respekt — de var 10-års jubilærer!

En af dem holdt en særdeles udmærket tale for den gamle skole. Jeg ser ham tydeligt for mig — stor, hærdebred med livserfaring i blikket. Han hed Peter Hartmann.

Tillykke med de 35, Peter. Du virker yngre med årene.

Det er vel med studenterjubilærer som med såkaldte runde fødselsdage. I virkeligheden bør man sætte sig i sin stol — rolig eller urolig, alt efter temperament — og finde ud af, at det, man egentlig fejrer, er den enkle omstændighed, at man er blevet så meget ældre. Som regel et eller andet mangefold af det magiske tal 5.

Om man er blevet klogere/kønnere med årene, må man helt overlade til sin undrende samtid at afgøre.

En af de udmærkede jubilærer, som sidder ved dette bord, sendte mig for et par år siden et brev, hvori han også beskæftigede sig med tidens hastige forløb. Som post scriptum tilføjede han: Hans, har du forresten lagt mærke til, at politibetjentene ser så unge ud?

Sådan kan det også siges!

Da min klasse var samlet denne sommer — rektor havde forresten været så venlig at lægge translokationen på den 22. juni, denne frygtelige dato, som i dette tilfælde blev forlænget hen over midsommer — regnede vi ud, at det egentlig var nogle forfærdelig unge lærere, vore forældre havde overladt os til. Lektor Lund — også dengang iført en speciel hovedbeklædning af britisk herkomst — var, da vi blev studenter, en ung mand på 45, lektor Johannsen var bare 40 og lektor Christiansen en ung knægt på kun 35.

Og så sidder vi her i dag og kan med bekymring konstatere, at vi er indbudt til 25-års jubilæum og i betænkelig grad nærmer os den nydelige alder for unge damer og unge mænd på 45. Skal vi gøre regnestykket op — og her

håber jeg at have rygdækning fra hele holdet — så må vi med beklagelse konstatere,
— at vi er blevet ældre,
— antage at samtiden erkender os som klogere,
— men være helt overbevist om, at vi er blevet kønnere.

Ellers er investeringerne i skrædderier og kørsetforretninger givet dårligt ud.

Vi takker Roskildenser-Samfundet — formand, redaktør, sekretær og øvrige bestyrelse — fordi der hvert år gøres et arbejde for, at jubilærer af skiftende årgange kan få lejlighed til at konstatere disse facts og forlade jubilærfesten i den dybe overbevisning, at det heldigvis var alle de andre, der lignede rigtige jubilærer. Vi benytter lejligheden til at takke den gamle skole.

Mange og voldsomme begivenheder skete ude i verden i de syv år, de fleste af os frekventerede skolen. Vi havde ikke skyklapper på, og intet blev skjult, men alligevel levede vi i et forholdsvis beskyttet milieu, hvor traditioner blev holdt i hævd — måske som lidt af et værn mod de mange uafklarede strømninger i tiden. Og dog skulle vi nå at erkende forskellen på sort og hvidt helt klart, inden der blev meldt

afgang. Rektor V. S. Lauritzen udtrykte det på den måde: „Lad skolens sidste ord til jer være: Disciplin.“

Jeg tror, det var et godt ord — både dengang og senere. Det tilkommer heldigvis ikke os selv at dømme om virkningsgraden, men vi hørte det gerne, for vi kunne lide de år, vi havde tilbragt inden for murene.

Der er vist en jubilæumstradition for at sige: „Held for den, der blev student i en lykkelig tid.“ Vor tid vil med rette af de fleste kaldes ulykkelig, og det var den da også på mange måder — og for alt for mange mennesker.

Men vi gik ud i den barske virkelighed med den ballast, som nok kunne være nødvendig, og som man kun får fra den rigtige skole

— der hviler på tradition

— men arbejder i nuet

— med sigte på fremtiden.

Det takker vi for i dag.

Må jeg efter god dansk skik bede 25-års jubilæarerne — og kun disse — hilse skolen og dens appendix Roskildenser-Samfundet med et rigtigt Roskilde-leve,

3 korte og 3 knaldkorte.

Hans Christiansen.

Stiftelses- og jubilærfest

Efter Roskildenser-Samfundets generalforsamling på Katedralskolen lørdag eftermiddag holdt bestyrelsen et konstituerende møde, hvor direktør *Peter Hartmann*, Hedehusene, (st. 1933), enstemmigt blev valgt til formand.

Om aftenen var der festmiddag på hotel Prinsen for jubilærer og medlemmer. Der var rekorddeltagelse, så salen var fyldt til sidste plads. Tilstede var 108 jubilærer, hvoraf de tre var 60-års studenter-jubilærer. Desuden var der 68 25-års jubilærer, 22 40-års jubilærer og 15 50-års jubilærer. Også lærerkollegiet var repræsenteret med rektor *Tolderlund-Hansen* og fru i spidsen.

Direktør *Peter Hartmann* kom straks i funktion som nyvalgt formand og ledede middagen på bedste måde efter de traditioner, som har bestået i Roskildenser-Samfundet gennem mange år.

Rektor *Tolderlund-Hansen* bragte en hilsen fra

skolen til årets jubilærer, idet han på en fornøjelig måde sammenlignede tidligere tiders undervisningsform med den nuværende. Undgås kunne det naturligvis ikke, at rektor kom ind på skolens snarlige flytning, og han udtrykte ønsket om, at Roskildenser-Samfundets medlemmer stadig ville stå sammen om alt det nye. At dette sikkert vil ske fremgik af alle de gode ønsker for fremtiden, der lød til rektor fra mange af aftenens talere.

Efter rektors tale blev alle jubilæarerne navne råbt op, og hvert hold blev præsenteret og hyllet. Senere talte en repræsentant fra hver årgang. Det var civilingeniør *Poul Harboe* (st. 1908), kontorchef *Ervst Willumsen* (st. 1928), civilingeniør *Torben Fabricius Hansen* (st. 1928), fabrikant *Regnar Jørgensen* (r. 1918), arkitekt *Hans Christiansen* (st. 1943), prokurist *Arne Harrekilde* (st. 1918) og advokat *Kaj Torben Lauritsen* (st. 1943).

Den islandske konrektor

Bogholder Jørgen Jørgensen, Roskilde, fortæller her om konrektor ved Roskilde Katedralskole, Brynjolfur Sveinsson, der i 1639 blev biskop i Island og her begyndte på samlingen af håndskrifter fra Islands oldtid. Han forærede flere af dem til kong Frederik den Tredie. Efter hans død blev samlingen desværre spredt, men senere igen samlet af den berømte Arni Magnusson. Grundlaget for den islandske håndskriftsamling er således skabt af den tidlige islandske konrektor i Roskilde.

I en islandsk kirkehistorie blev jeg tilfældigt bekendt med hosstående billede, en lidt ubehjælpelig og stiv gengivelse af en alvorlig, læsende mand. Det skulle forestille *Brynjolfur Sveinsson* (1605–1675), som de sidste 36 år af sit liv var biskop over Skalholt stift på Sydisland. I sin studietid og en årrække derefter opholdt han sig imidlertid i Danmark, og fra 1632 til 1638 var han med dygtighed konrektor ved Roskilde Katedralskole.

Af forskellige grunde er der i Island blevet rejst tvivl, om billedet virkelig forestiller *Brynjolfur Sveinsson*, skønt det ellers passer godt på beskrivelserne af ham. Af ydre skildres han som en høj og svær mand med rødligt hår og et vældigt rødt skæg, der bredte sig over hele brystet. Originalen til billedet, som er en akvarel, befinder sig på Islands Nationalmuseum, hvis fotograf, Gisli Gestsson, har været behjælpelig med et aftryk til denne artikel. Såvidt vides er nærværende billedet eneste kendte af *Brynjolfur Sveinsson*, den gamle katedralskolelærer, som fortjener

at blive husket især for sit uvurderlige kulturhistoriske arbejde.

Efter fem års studium ved Københavns universitet tog *Brynjolfur Sveinsson* teologisk embedseksamen i 1629. Et par år var han så hjemme i Island, men mødte imidlertid modgang på Skalholt, fra hvis latinskole han blev student i 1623. Ved biskoppens død forpurrede dennes slægtninge, at *Brynjolfur Sveinsson* fik embedet, og i skuffelse herover rejste han atter til København for at hellige sig studiet af klassiske sprog. Inden længe fattede Sjællands biskop, Hans Poulsen Resen, interesse for den lærde unge islænding, og i 1632 foranledigede han, at *Brynjolfur Sveinsson* udnævntes til konrektor i Roskilde.

Den nye konrektor berømmedes navnlig for sine kundskaber i latin og græsk. Allerede året efter sin tiltrædelse blev han

promoveret „magister artium philosophiæ“ ved universitetet, endda „non sine maxima laude & applausu“ (ikke uden største ros og bifald). Alligevel blev det på et helt andet område, at Brynjolfur Sveinsson kom til at udøve en varig indsats af vidtrækkende betydning, nemlig inden for den norrøne (oldnordiske) digtning og mytologi.

Rimeligvis tog han dette arbejde op allerede i sin Roskilde-tid og begyndte dermed grundlæggelsen af sin helt enestående samling af norrøne håndskrifter. Lærde danske var i disse år ved at få øjnene op for de værdier, som lå gemt i de underlige tekster i de gamle islandske skindbøger, men vanskeligheden var at tyde dem. I Danmark forstod ingen mere det sprog, som oprindeligt hed „dansk tunge“. Blandt de interesserede danske forskere var Sorø-professoren, kgl. historiograf Stephan Hansen Stephanius (1599-1650), der var ivrigt optaget af udarbejdelsen af sin kommenterede Saxokrønike og derigennem følte savnet af de islandske kilder, – og bogsamleren, landsdommer Jørgen Seefeldt (1594-1662) på Ringsted kloster. Begge var personlige venner af Brynjolfur Sveinsson.

Da Brynjolfur Sveinsson havde virket seks år som konrektor i Roskilde, var det hans agt at foretage en langvarig studierejse til udlandet og havde hertil i 1638 fået bevilget et stipendium på 60 rigsdaler af Roskilde domkapitel. Forinden

vilde han dog se til familien i Island, men besøget hjemme kom helt til at ændre hans planer. Medens Brynjolfur Sveinsson var i Island, døde Skalholtbispens, og stiftet ønskede enstemmigt ham som efterfølger, hvilket han ikke var særlig tilbøjelig til. Heldigvis, må man sige, afslog regeringens i København at tage hans vægning i betragtning, og i april 1639 aflagde han personlig troskabsed til kong Christian den Fjerde i Glückstadt.

På tilbagevejen fra audiensen i Holsten aflagde Brynjolfur Sveinsson besøg hos Stephanus i Sorø og forærede ham ved denne lejlighed et vigtigt skindhåndskrift fra Island. Også Seefeldt i Ringsted op søgte han inden sin bispevielse i København.

Ud på forsommeren 1639 vendte han tilbage til Island og tiltrådte sin mangeårige gerning som biskop ved Skalholt domkirke og leder af dens latinskole. Nu var alle betingelser til stede for at dyrke den norrøne kultur, og det kan trygt siges, at de blev fuldt udnyttede. Med årene oparbejdede Brynjolfur Sveinsson en mangeløs samling af oldskrifter, og det er i høj grad takket være hans utrættelige samlersflid og gavmildhed, at så alsidige mesterværker af den håndskrevne litteratur er blevet bevaret for eftertiden. Uden mester Brynjolfur, som han blev kaldt i Island, ville vort kendskab til oldnordisk livsholdning have været uendelig meget fattigere.

Jørgen Jørgensen.

Festen for de unge årgange

I begyndelsen af april modtog de sidste årgange af dimittender en indbydelse, hvor der bl. a. stod:

Roskildenser-Samfundet

og

Roskilde Katedralskole

indbyder til fest for gamle elever (dimit-
tender 1963–1968) samt nuværende af-
gangsklasser på

„Den nye skole“,

Holbækvej 59

lørdag den 19/4 kl. 19.

Festen starter med spisning, 3 stk. smør-
rebrød og 1 øl (flere kan købes).

Under spisningen vil der blive serveret
højtbelagte taler.

Derefter dans til et live-orkester samt mu-
lighed for at købe forfriskninger i Stan-
ley's bar.

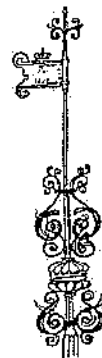
Denne fest for de „gamle“ elever, d.v.s. de sidste fem årgange, fik i år et ualmindeligt festligt forløb, idet skolen venligst havde stillet sin nye spisesal og festsalen til rådighed. Lokalerne var som skabt til formålet. Cirka 300 var mødt op til spisningen, der som ovenfor nævnt bestod af smørrebrød og taler, og der var rigeligt af begge dele. Rektor holdt tale for skolen, Roskildenser-Samfundets nye formand, Peter Hartmann, bragte en hilsen fra foreningen, og Alexander Crone talte som repræsentant for de yngre årgange.

Stemningen var fin fra begyndelsen og blev yderligere forstærket af live-orkestret. Dansegulvet var så fyldt, som det kunne være, og yderligere 200 deltagere sluttede sig til festen i løbet af aftenen. Der var også stor glæde hos mange ved

atter at se Døssing i funktion i „Stanley's bar“. Midt på aftenen arrangerede rektor en rundvisning, så de mange, der også var kommet for at se den nye skole, fik dette ønske opfyldt.

At festen fik så stort deltagerantal skyldtes naturligvis for en del, at mange var nysgerrige efter at se den nye bygning, men at festen blev så vellykket skyldtes først og fremmest de dejlige lokaler, den blev holdt i. Der er ingen tvivl om, at festen har vundet betydeligt ved at blive flyttet tilbage til skolen, hvor den rettelig hører hjemme. Vi håber meget, at vi også for fremtiden må have lov til at være på skolen. De mange, der deltog i år, vil sikkert komme igen til næste år, og ryg-
tet om den gode fest vil forhåbentlig lokke endnu flere til.

Kirsten Waneck.

Åbent hus på den nye skole

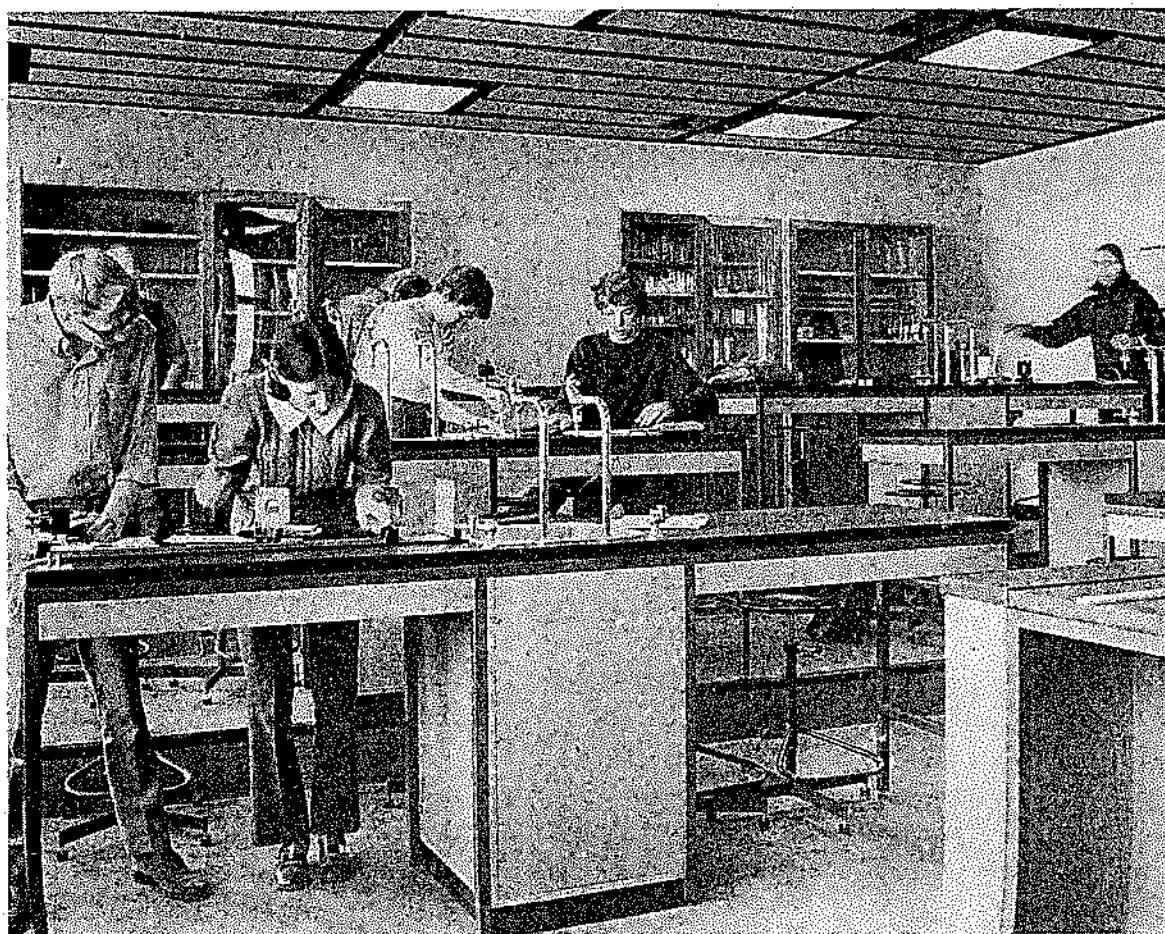
Det var med blandede følelser og spændt forventning man som gammel elev begav sig ud ad Holbækvej en søndag eftermiddag i april for at efterkomme skolens indbydelse til „åbent hus“. Hvordan ville det føles? Ville man overhovedet kunne mærke stemningen fra sin gamle skole?

Når man selv er så gammel, at der var gaslys, brændekakkelovne og sand på de hvidskurede gulve i éns egen skoletid, var man nok på forhånd klar over, at forandringen ville være uhyre stor. Ganske vist har jeg fulgt med i den gamle skoles udvidelser og forbedringer gennem årene, men alligevel!

Alt dette glemte man helt, da man stod i den nye bygning. Imponerende ser den ikke ud med sin enetages firkant trods den store skorsten og en klump af en festsal, men straks når man kommer indenfor, må man overgive sig.

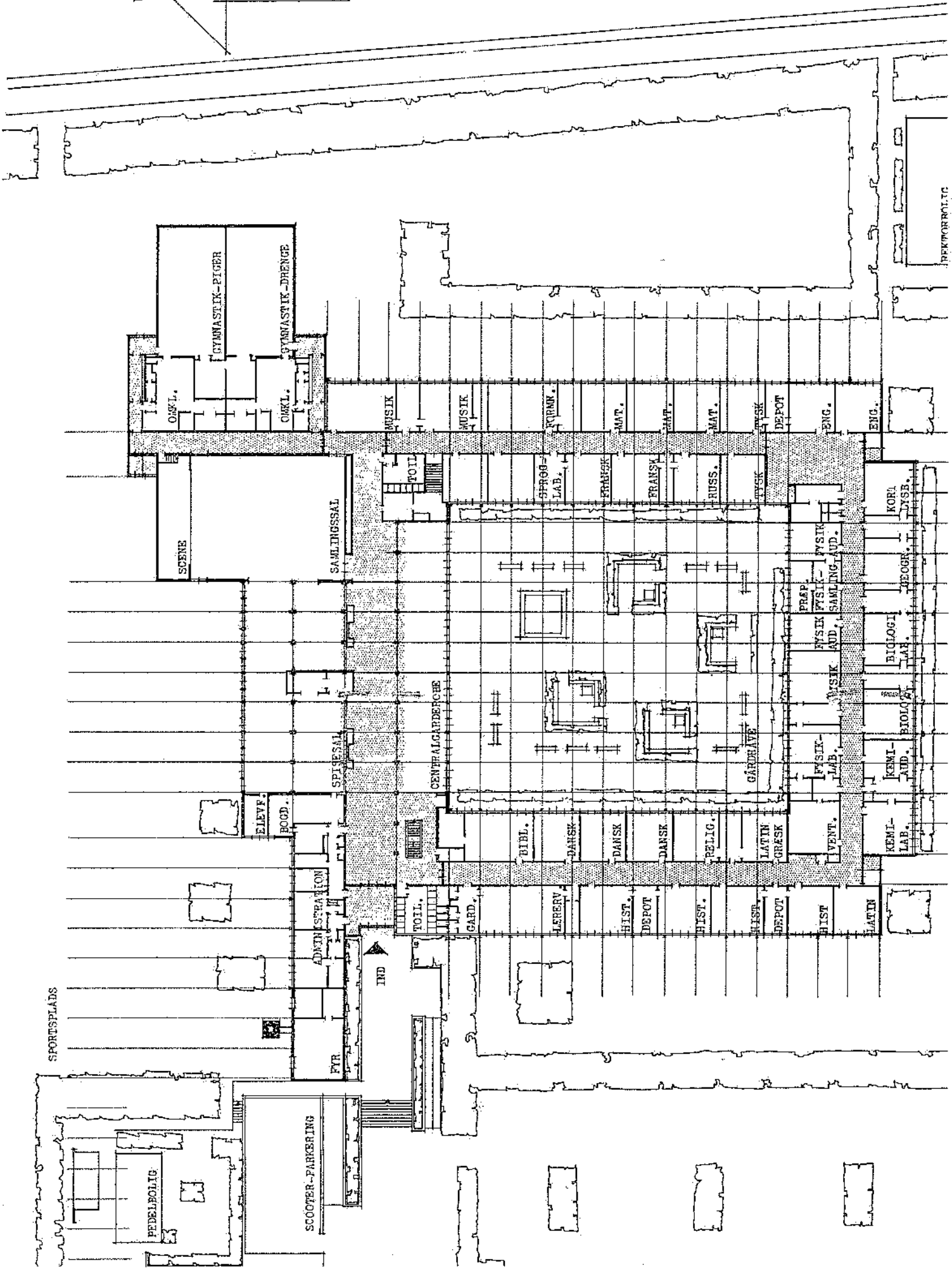
Alle fik udleveret en grundplan over bygningen, hvilket var meget praktisk, da man ellers slet ikke ville have kunnet finde vej. Jeg har ladet mig fortælle, at eleverne også gik rundt efter denne grundplan i den første tid for at kunne finde frem til de lokaler, hvor de skulle have time.

Man kommer først ind i en vældig stor

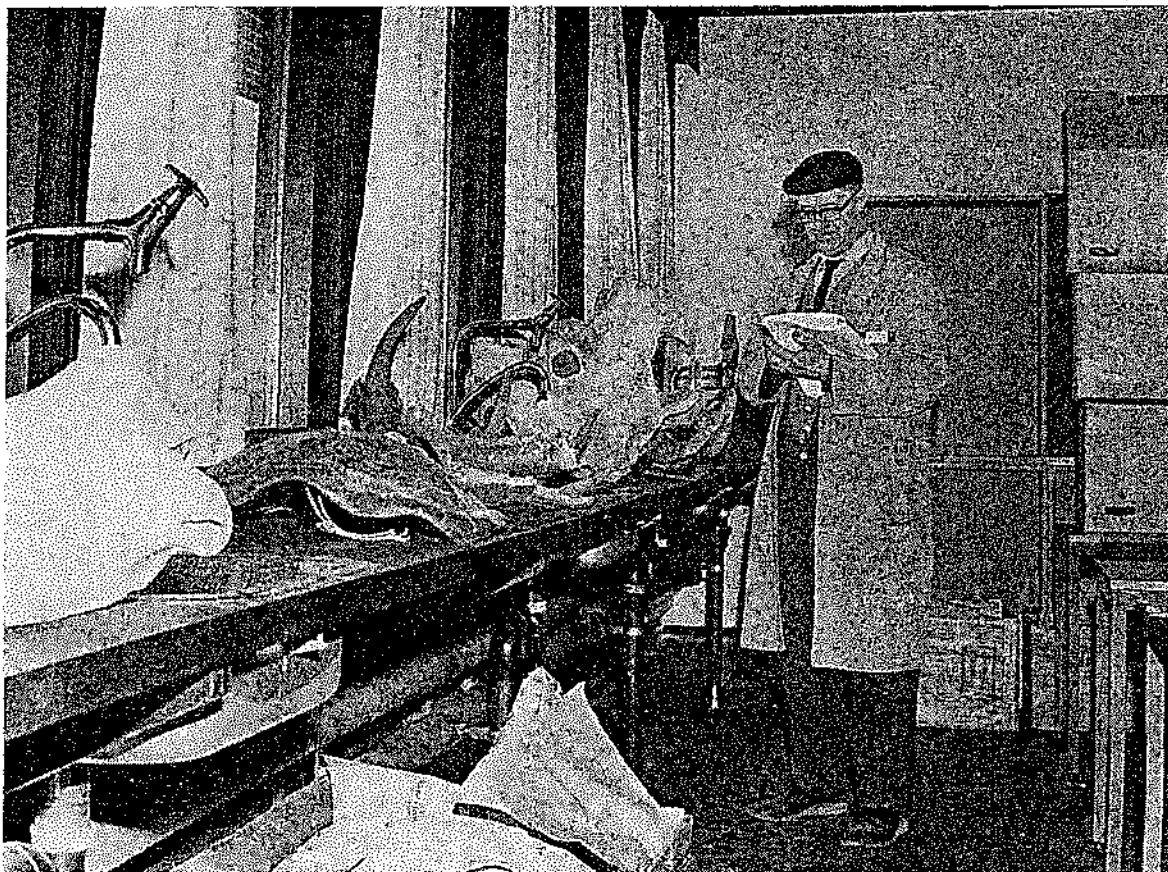

Et af de nye fysiklokaler.

NORD

REKORTRALIC

Pedel Døssing midt i flytteroderiet.

hal, som går helt igennem den nordlige fløj. Der er reoler og knagerækker hele vejen ned, og det er elevernes „klasseværelser“. Her anbringer de deres ejendele, og hvis de vil være sammen i fritimer og frikvarterer, går de ind i kantinen. Der kan de så hygge sig sammen i grupper, som ikke behøver at være fra samme klasse. Det gamle klassesammenhold må på denne måde falde bort.

Går man ned ad gangen mod vest, nikker man genkendende til billederne af skolens tidligere rektorer og andre af de bedste billeder fra den gamle skoles mindegange. Jo, her er alligevel noget, der får én til at føle sig lidt hjemme.

Lærerværelset i denne fløj er stort, meget stort. Tænk at der nu er så mange lærere

ved skolen, at de må have en hel sal til at spise frokost i! Udsigten fra vinduerne var nok lidt trist ud til de bare marker og ikke til den ærværdige domkirke, men når der vokser noget op, vil det sikkert være lige så rart at se ud på naturen.

I sydfløjen lå alle faglokalerne, og det var sandelig noget andet end tidligere. Her kunne man ganske tydeligt mærke, hvor nødvendig flytningen havde været. Især fysik- og kemilokalerne virkede betydeligt mere tidsvarende.

Og igen følte man sig helt rørt, da man kom ind i naturhistorieklasserne – undskyld, biologiklasserne – ved at nikke genkendende til flere ting i glasskabene. Herregud, der var jo det kranium af ... ja, hvad var det nu for en fyr? Godt at man

ikke skulle op til eksamen igen. Det har ikke været noget helt lille arbejde, at flytte denne store samling.

Så kom man til næste hjørne, hvor der var maleriudstilling, og man fik at vide, at her skulle være skiftende udstillinger. Hvad gør man ikke for de unge idag! Vi andre måtte tage helt til København, hvis vi ville se på kunst.

Videre til klasseværelser med borde i den rigtige højde, til sproglaboratorier (hvad er nu det for noget?), russisklokale, tysklokale, engelsklokale, formningslokale, for slet ikke at tale om musiklokalerne. Her var alt, hvad man kunne ønske sig af orkesterinstrumenter, grammofon med stereoanlæg, båndoptager, flygel, spinet, spillepult og en stor pladesamling.

Gymnastiksalene var store og flotte med gode omklædningsrum og bademuligheder. Man sendte en vemodig tanke til den

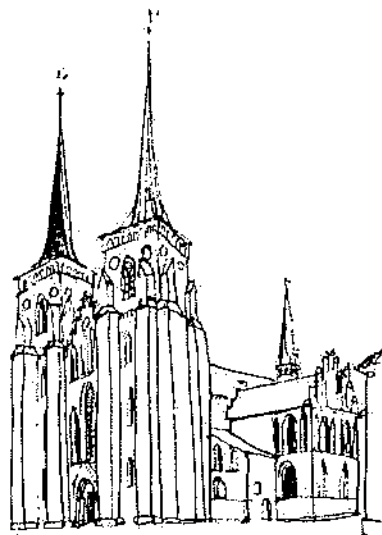
tid, da man løb fra latinskolen ned til forberedelsesskolen for at hoppe rundt i en meget lille sal og tilbage igen i trav for at nå næste time.

Før man kom ind i festsalen, så man med glæde billeder fra tidligere skolekomedier ophængt i østfløjen. Nu har skolen da endelig selv fået en sal med scene, så man ikke mere behøver at bekymre sig over, at hotel Prinsens scene er revet ned.

Rektors kontor var lyst og venligt med moderne møbler og billeder, men det gamle bornholmerur var fulgt med. Måske for at våge over tiden og slå sine timeslag til minde om gamle dage.

Rundgangen var forbi, og hvad tænkte man så? Jo, det var alligevel Roskilde Katedralskole. Trods den store forandring var der noget, som fik én til at føle, at man hørte en ganske lille smule hjemme på dette sted.

En 43-års jubilær.

Årets jubilarer

S. E. & O.

50-års jubilarer

Studenter 1919, nyspr.

Overlærer *Linda P. Borlund*, Margårdsvej 17, Nørre Åby.
Pens. ass. ved KTAS, *Edith A. Jensen*, Fælledvej 41³, Roskilde.
Landsretssagfører *Hugo Juulsgård*, Musæumshaven, Næstved.
Oluf K. Kristensen, afg. ved døden.
Bibliotekar, fru *Margrethe Miltberg*, f. *Lau*, Tesdorpsvej 40, København F.
Ellen Olesen, afg. ved døden.
Fru *Marie Davidsen*, f. *Opstrup*, Præstegården, Årestrup, pr. Skørping.
Kaj Scheel-Jensen, afg. ved døden.
Apoteker *Axel Schlederermann*, Ringsted.
Fru *Linnea Worm*, f. *Schultz*, Sct. Bendtsgade 14, Ringsted.
Fru *Margrethe Sørensen*, f. *Sørensen*, Hovedgaden 65 A, Hedehusene.

Studenter 1919, matm.

Grosserer *Hugo Abling-Thomsen*, Polarvej 13, Hellerup.
Johannes Andkjær, afg. ved døden.
Ove Brødsgård, afg. ved døden.
Afdelingsingeniør, cand. polyt. *Poul Goelé*, Lindenovsgade 15, København Ø.
Valdemar Holgersen, afg. ved døden.
Arne Klini, afg. ved døden.
Lektor, fru *Aase C. Leunbach Schmidt*, f. *Lind*, Emdrup Mosevej 12, København NV.
Bankbogholder *Poul V. K. Madsen*, Valmuemarken 40, Ålborg.
Oberst *Axel Mygind*, Vesterbrogade 179², København V.
Civilingeniør *Axel Gabriel Ejrnæs*, Chr. X.s allé 104, Lyngby.
Civilingeniør, entreprenør *Peder Lang*, Stubbedamsvej 10, Helsingør.
Pens. overlærer *Karen Margrethe Sabl*, Vestergade 56, Mariibo.
Expeditionssekretær, cand. polit. *Sverre Sandø-Petersen*, Håbets allé 10, Lyngby.

Realister 1919

Christian H. Bendtsen, afg. ved døden.
Theodor Edsberg, udvandret.
Grosserer *Arne Hammer*, Thorvaldsensvej 10, København V.
Overassistent *Bodil Bekker Hansen*, Gudenåvej 11¹, Vanløse.
Agnes E. D. Henningsen, Hollænderdybet 34⁶, København S.
Fru *Gudrun K. Pedersen*, f. *Jensen*, Ibsensvej 14, Odense.
Forpagter *Christian A. Koefoed*, Skovlandshuset, pr. Hadsten.
Kontorchef *Vagn O. Larsen*, Fredensvej 24, Charlottenlund.
Gårdbestyrer *Viggo L. Larsen*, Søndergade 84, Viby Sj.
Fru *Inga Scheibel*, f. *Nielsen*, Skovvej 5, Ballerup.
Sekretær *N. Emil Olsen*, Kastelsvej 15, Roskilde.
Mette M. Opstrup, afg. ved døden.
Prokurist *Helge Porsdal*, Kongebakken 16, Roskilde.
Fru *L. Marie Krumm Knuhtsen*, f. *Schultz*, Skovhøjgård, Ourø, pr. Holbæk.
Fru *Margrethe Pugdahl Simonsen*, f. *Sørensen*, Søbakken 35, Charlottenlund.
Biografdirektør *Erik Tholstrup*, Rosenlund, Middelfart.
Proprietær *Erik Tønnesen*, Bjeringgård, pr. Haderslev.
Overlærer *Gerda Valentiner*, Strandvejen 136 B², Hellerup.

40-års jubilarer

Studenter 1929, nyspr.

Britta Christensen, f. *Bjarnholt*, afg. ved døden.
Arkitekt *Niels Borub*, Vodroffsvej 58, København V.
Dr. phil., fru *Ada Bruhn Hoffmeyer*, f. *Bruhn*, Director del „Instituto de Estudios sobre Armas Antiguas“, Apartado 432, Granada, Spanien.
Overassistent *Kaj Torben Gnildal*, Danasvej 6², København V.

Fru *Else Krarup*, f. *Hjort*, Casilla 109, La Calera, Chile.
Pensionist *Max Lau*, Nygade 16, Roskilde.
Sundhedsplejerske *Gjertrud Lømholt*, Julius Valentinersvej 24, København F.
Fru *Merete Fog*, f. *Muss*, Gudbjerg Skov, pr. Gudbjerg, Sydfyn.
Fru *Inge Løfting*, f. *Seyer-Hansen*, Lehmannsvej 2, Bybæk, pr. Vejle.
Læge *Gabriele Moesmann*, f. *Treplin*, Haderslevgade 27, København V.
Sognepræst *Asger Varming*, Møllehusvej 83, Roskilde.

Studenter 1929, matm.

Direktør *Poul B. Christensen*, Kvædevej 59, Virum.
Børge Christiansen, afg. ved døden.
Henrik Hjorth, afg. ved døden.
Professor *Johannes Humlum*, Vanløsevej 15, Århus.
Kontorchef *Eugène Ibsen*, Leosallé 9, Tønder.
Emil Nordestgård, afg. ved døden.
Holger Nordestgård, afg. ved døden.
Henry Oslev, udvandret.
Ingeniør *Kristian Sørensen*, Jomsborgvej 21, Hellerup.
Civilingeniør *Fritz Wern*, Heslegårdsvej 37, Hellerup.

Realister 1929

Fru *Agnete Brinch*, Frederiksdalsvej 83, Virum.
Købmand *Ejner Rasmussen*, Ordrupvej 123, Ordrup.
Fru *Ellen Thidex Høyer*, f. *Clausen*, Røsnæs fyr, pr. Kalundborg.
Skoleinspektør *Arne Johannes Gade*, Poppelallé 3, pr. Hareskov.
Husholdningslærerinde, fru *Guðrun Bentsen*, f. *Hansen*, Dybendalsvej 31, Vanløse.
Viceskoleinspektør *Harry Holst*, Holbækvej 50, Roskilde.
Arkitekt *Palle Jacobsen*, Kong Valdemarsvej 39, Roskilde.
Expeditionssekretær *Stig Anker Jensen*, Frydenlundsvej 49, Vedbæk.
Direktør *Age Kierkegård*, Vintervej 18, Charlottenlund.
Isenkrammer *Knud Nielsen*, Algade 10, Roskilde.
Arkitekt *Vagn O. Nielsen*, Tingskrivervej 21, København NV.
Grosserer *Poul Quist-Sørensen*, Mørbærvej 6, Roskilde.
Fru *Gerda Simonsen*, f. *Rasmussen*, Nørregade 43, Hundested.
Fru *Vibeke Strandgård Petersen*, f. *Stephansen*, Snerlevej 11, Roskilde.
Fru *Inga Norrild*, f. *Thorsen*, Gartnersvinget 16, Lyngby.
Skønhedsexpert, fru *Eva Bøggild*, f. *Toppenberg*, Hovedgaden 97, Herlev.
Overlærer, fru *Frede Grønholt*, f. *Vermehren*, Løvspringsvej 10, Charlottenlund.

25-års jubilærer

Studenter 1944, nyspr.

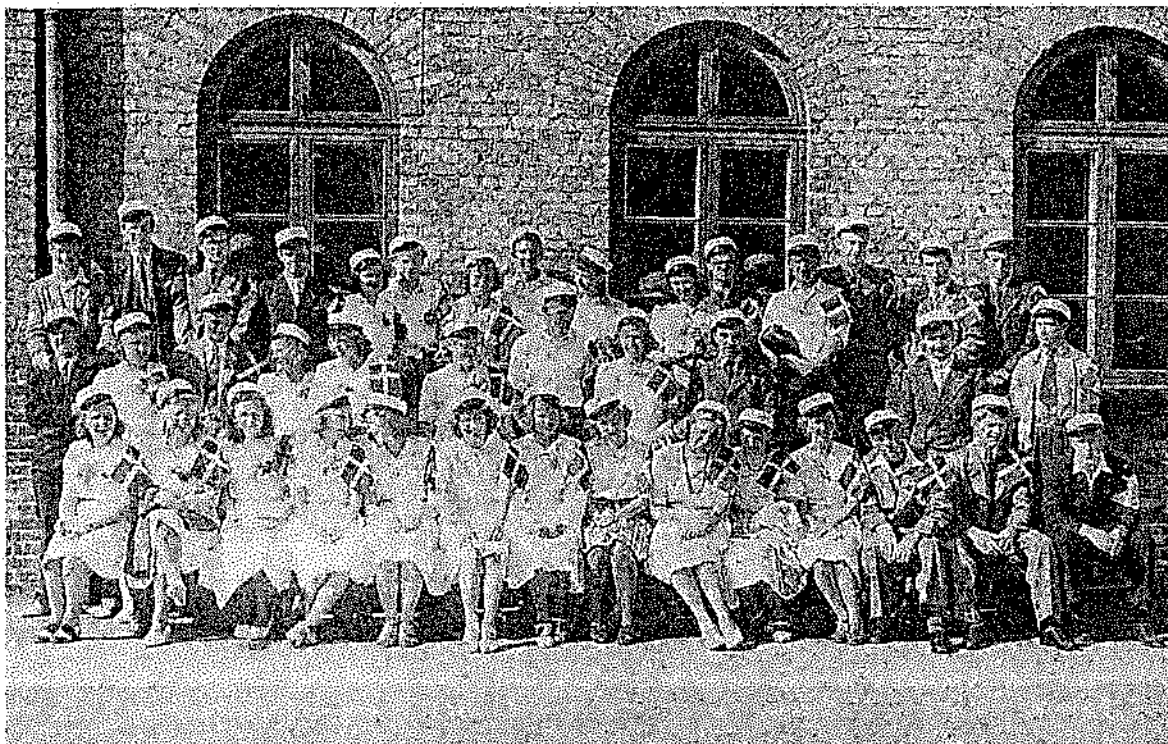
Ministerråd, cand. jur. *Ole Bierring*, 17 Avenue de la Corniche Verte, Bruxelles 15.
Musikpædagog, fru *Kirsten Lund*, f. *Bitsch*, Egebakken 4, Birkerød.
Læge, fru *Kirsten Bjørn Andersen*, f. *Brixtofte Brøcker*, Viaduktvej 27, Hellerup.
Kontorchef, cand. jur., fru *Birgit Reeh*, f. *Wittrup Christensen*, Egernvej 17, København F.
Fru *Else Aukner*, f. *Jull Erimann*, Holmenkolleien 89, Oslo.
Fru *Ruth Andresen*, f. *Ingvorsen*, Kong Valdemarsvej 42, Roskilde.
Fru *Grethe Christoffersen*, f. *Iversen*, Køgevejen 39, Ringsted.
Lektor *Christian Leonhard Hölzner*, Opnæsgård 7, Hörsholm.
Dyrlæge *Ebbe Aare Jensen*, Bredal, pr. Vejle.
Grosserer *Ib Johansen*, Nymølle, Bastrup, Lyngby.
Seminarielærer, fru *Else Musaeus Jensen*, f. *Musaeus*, Slettevej 1 B, Hjortekær, pr. Lyngby.
Fru *Inge Lauridsen*, f. *Nielsen*, Møllergade 24, Svendborg.
Fru *Jytte Hansen*, f. *Nors*, Røsnæsvej 13, Kalundborg.
Tandlæge, fru *Birgitte Kirkegård*, f. *Pedersen*, Kong Valdemarsvej 55, Roskilde.
Korrespondent, fru *Guðrun Johnsen*, f. *Pedersen*, Simensbråtteveien 38, Simensbråten, Oslo.
Fru *Bodil Hansen*, f. *Schröder*, „Søkrøgen“, Kattinge, pr. Roskilde.
Fru *Hanne Andersen*, f. *Svarre*, 37 Boulevard des Martyrs, Alger, Algeriet.
Fru *Kirsten Dreyer*, f. *Tholstrup*, Hegelsvej 6, Charlottenlund.
Korrespondent, fru *Vibeke Willesen*, c/o Mr. David Luebke, 5020 Acacia Avenue, Bêtesta, Maryland, 20014, U.S.A.

Studenter 1944, matm. A

Lærerinde, fru *Tove Edwards*, f. *Alslev*, 31 Anthony Close, Colchester, Essex, England.
Fru *Solvejg Burgård*, f. *Andersen*, „Tiljévang“, Havdrup.
Fru *Else Duffau*, f. *Bentzen*, Rue de la sct. Cloud (92) Ville d'Avray, Frankrig.
John Christensen, Vancouver.
Dyrlæge *Erik Greve*, „Ålykke“, Gangesbro, pr. Næstved.
Dyrlæge *Erik Sigurd Hansen*, „Søkrøgen“, Kattinge, pr. Roskilde.
Ib Suldrup Hemmingsen, afg. ved døden.
Magister, fru *Eva Sloth Carlsen*, f. *Kjærby Herum*, Vasevej 89 D, Bistrup.
Provisor, cand. pharm., fru *Tove Klansen*, f. *Jensen*, Halsebyvej 16, Svenstrup, pr. Korsør.
Arkitekt *Jørgen Magnussen*, Rundforbivej 48 B, Vedbæk.
Dyrlæge *Henning Nielsen*, Bolderslev, Sønderjylland.
Materialforvalter *Ejnar Johannes Petersen*, Bjergbygård, Mørkøv.
Fru *Ruth Lefoli*, f. *Paulsen*, Kordilsgade 30, Kalundborg.

Studenter 1944, matm. B

Lektor *Helge Andersen*, Kallerupvej 74, Odense.
Gårdejer *Henning Andersen*, Gundsøllille.
Advokat *Niels Ole Andersen Møller*, Nyborgvej 30, Himmelev pr. Roskilde.
Apoteker, cand. pharm. *Birger Christensen*, Kuala Lumpur, Malaya.
Ceremonimester *Ulf Gabel-Jørgensen*, Malmbergsvej 52, Holte.
Konfekturhandler *Bent Germuth*, Kong Valdemarsvej 47, Roskilde.
Cand. polit. *Kaj Erik Hjelmar*, Hejrebakken 13, Ll. Værløse.
Cand. polit. *Anker Aare Knudsen*, Kærstykkevej 91, Hvidovre.
Skuespiller *Troels Munk*, Wienerbyen 2, Virum.
Kommunaldirektør *Hans Olsen*, Græshøjvej 6, Hedehusene.
Læge, dr. med. *Helge Olsen*, Birkedals allé 6, Fruens Bøge.
Kontrollør *Georg H. K. Röser*, Blåvand Radio, Blåvand.
Hans Erik Sørensen, afg. ved døden.
Major *Niels Peter Zoffing-Larsen*, Søndervangen 96, Birkerød.

25-års jubilæerne 1944.

Realister 1944, A

Købmand *Henrik Bolwinkel*, Hedegården, Svogerslev, pr. Roskilde.
Fru *Ruth Cederskjold*, Høgekoldvej 17, Vanløse.
Fru *Kirsten Denter*, f. *Frederiksen*, Frederiksvej 10, København F.
Fuldmægtig *Kaj Lykke Hansen*, Pilevej 17, Roskilde.
Direktør *Flemming Valentin Hansen*, Turistvej 178, Birkerød.
Isenkræmmer *Kaj Holmbom*, Kong Haraldsvej 17, Roskilde.
Ingeniør *Ole Jacobsen*, Valhalvej 17, Roskilde.
Statsaut. translator *Lise-Lotte Kidde-Sørensen*, Godthåbsvej 97, København F.
Fabrikant *Claus Lundsgård*, „Skovhuset“, Falkevej 2, Jyllinge, pr. Roskilde.
Fru *Kaja Elisabeth Magnussen*, f. *Madsen*, Søndervangsvej 74, Gløstrup.
Bankfuldmægtig *Jørgen Julius Verner Nielsen*, Anemonevej 62, Roskilde.
Bagermester *Thorhild Kornerup-Nielsen*, Kornerup mølle, Roskilde.
Fru *Grethe Refnov*, f. *Olsen*, Villa „Pomona“, Ølstykke.
Plantageejer *Gerhard Pedersen*, „Bøgely“, Lellinge.
Kemisk ingeniør *Kirk Petersen*, P. O. Box 134, Lakeland, Florida, USA.
Jytte *Bekker Sørensen*, f. *Petersen*, afg. ved døden.
Sekretær *Knud Aage Pedersen*, Nørregårdsvej 136, Rødovre.
Ole Sejersén, afg. ved døden.
Fru *Lisbeth Blomdahl*, f. *Tholstrup*, Ellboparkgatan 3, Lilla Edet, Sverige.

Realister 1944, B

Lærer *Thorhild Alleslev*, Havnelev gl. skole, Boestofte, pr. Rødvig.
Hanna Bjørnsted, f. *Brisson*, afg. ved døden.
Lærer *Ruben L. O. Due*, Gerdasvej 13, Ålborg.
Fru *Bodil Jardenbæk*, f. *Eriksen*, Skolevej 14 B, Tåstrup.
Lærer *Rudolf Helms*, Klokkebakken 50, Århus V.
Repræsentant *Frits Wåge Jensen*, Hedehusgården, Hedehusene.
Fru *Ruth E. Fleischer*, f. *Lund Jensen*, „Jalna“, Fåborg.
Niels Georg Frederick, P. O. Box 4311, Vancouver 9, B. C. Canada.
Repræsentant *Knud A. Larsen*, Norgesvej 21, Næstved.
Gårdejer *Poul Larsen*, Bybjerggård, St. Merløse.
Lærer *Richard Olsen*, Krosbjergskolen, Fåborgvej 85, Fruens Bøge.
Fru *Kirsten Wolsgård*, f. *Reindahl*, Grundtvigsvej 21, Tåstrup.
Statsaut. ejendomsmægler, fru *Inger Skougård Jensen*, f. *Rikbof*, Villavej 6, Roskilde.
Fru *Agnete Volmer Nielsen*, f. *Schou*, Poppelallé 41, Roskilde.
Arkitekt *John Severin*, c/o arkitekt *Anders Tengbom*, Kornhamnstorg 6, Stockholm.
Laborant *Jørgen N. Søgård*, Hovedgaden 27, Havdrup.
Fru *Margit Elvebakken*, f. *Sørensen*, Klosterskjul 3, Farum.

Skoleflytningen

På redaktionens anmodning har Jørgen Blomquist, 3. g., sendt disse betragtninger om, hvordan det føles at gå i den nye skole.

Man kan vist ikke komme uden om, at flytningen af Katedtalskolen fra dens plads i domkirkens skygge til de nye bygninger på Holbækvej har indledt en ny epoke i dens historie. Jeg må indrømme, at jeg personligt ikke på noget tidspunkt

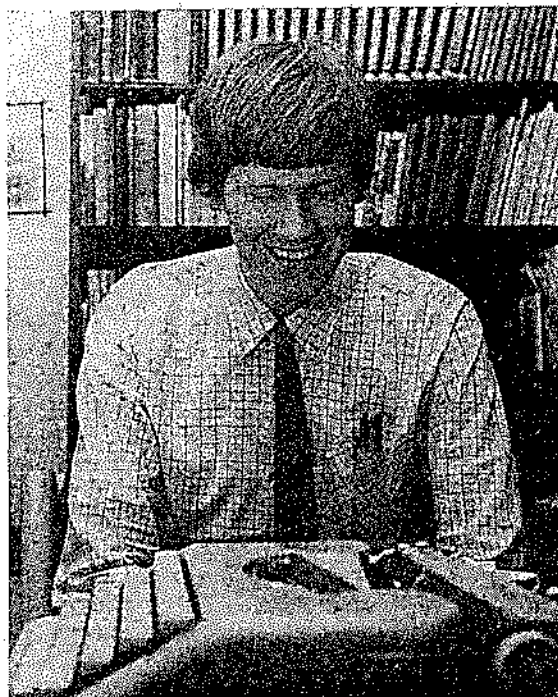
har hengivet mig til rørstrømske betragtninger over den ofte fremførte klage vedrørende de gamle bånd til kirken, der nu er revet over. Enhver, der har gået på skolen i de sidste 5–10 år, vil vist give mig ret i, at lokaleforholdene efterhånden var så dårlige, at en radikal forandring efterhånden ikke kunne undgås. At man så har taget skridtet fuldt ud og lavet en helt ny, moderne skole, synes jeg er prisvær-

digt, især når man tager den øjeblikkelige gymnasiesituation i betragtning.

Den forbedring i undervisningsforholdene, flytningen har medført, er simpelt hen indiskutabel. Selvfølgelig bliver vi ikke „superstudenter“ alle til hobe på grund af de mange forbedringer, men det betyder meget for det daglige arbejde, at det foregår i mere tidssvarende og behagelige rammer.

En behagelighed ved de bedre lokaler er, at mange af ordensreglementerne er bortfaldet. For eksempel bliver man ikke køstet ned i gården i hvert frikvarter af en nidkær præfekt. Hvis man ikke har lyst til at gå ud, kan man blive inde i centralgarderoben eller i kantine, hvor der iøvrigt også er rygetilladelse. Det er heller ikke længere forbudt at forlade skolen i frikvartererne, men det er kun få, der gør det, da der er rigelige muligheder for at proviantere i butikken i kantine. Jeg tror, at det har en direkte betydning for ånden på skolen, at frikvartererne lever op til deres navn og virkelig bliver frie.

En anden ting, jeg tror vil få en god indflydelse på ånden på skolen, er morgensangen – eller som den er blevet omdøbt: morgensamlingen. Den fornyelse, der i øjeblikket er ved at blive indarbejdet, vil forhåbentlig medføre en bedre kommunikation mellem lærere, elever og elevråd. En bestemt klage over den nye skole har jeg hørt fra mange elever, nemlig at den er for upersonlig. Det er en ting, jeg tror er meget svær at undgå på en så stor skole, men det er ikke desto mindre rigtigt, at de nye bygninger virker ubygge- ligt effektive. Den gamle skole syntes med sine elendige pladsforhold ikke nær så meget en „studentersfabrik“, som den nye gør; men jeg tror, at det kun er en

overgang. Skolen vil til enhver tid være nøjagtig lige så personlig, som de personer, der befolker den, gør den til. Noget andet er, at for eksempel nogle flere blomster hist og her ville gøre underværker.

Det er klart, at jeg her kun kan komme ind på nogle ret overfladiske betragtninger, men i det store og hele kan man roligt udtrykke tilfredshed med den nye skole. At der er ting, der kan udsættes for berettiget kritik er helt naturligt og ganske normalt. Jeg gad i hvert fald nok se den, der kunne bygge en skole, der var helt perfekt, set fra alle synspunkter. Blot må man håbe, at der ved kommende skoler rundt om i landet tages ved lære af vore erfaringer.

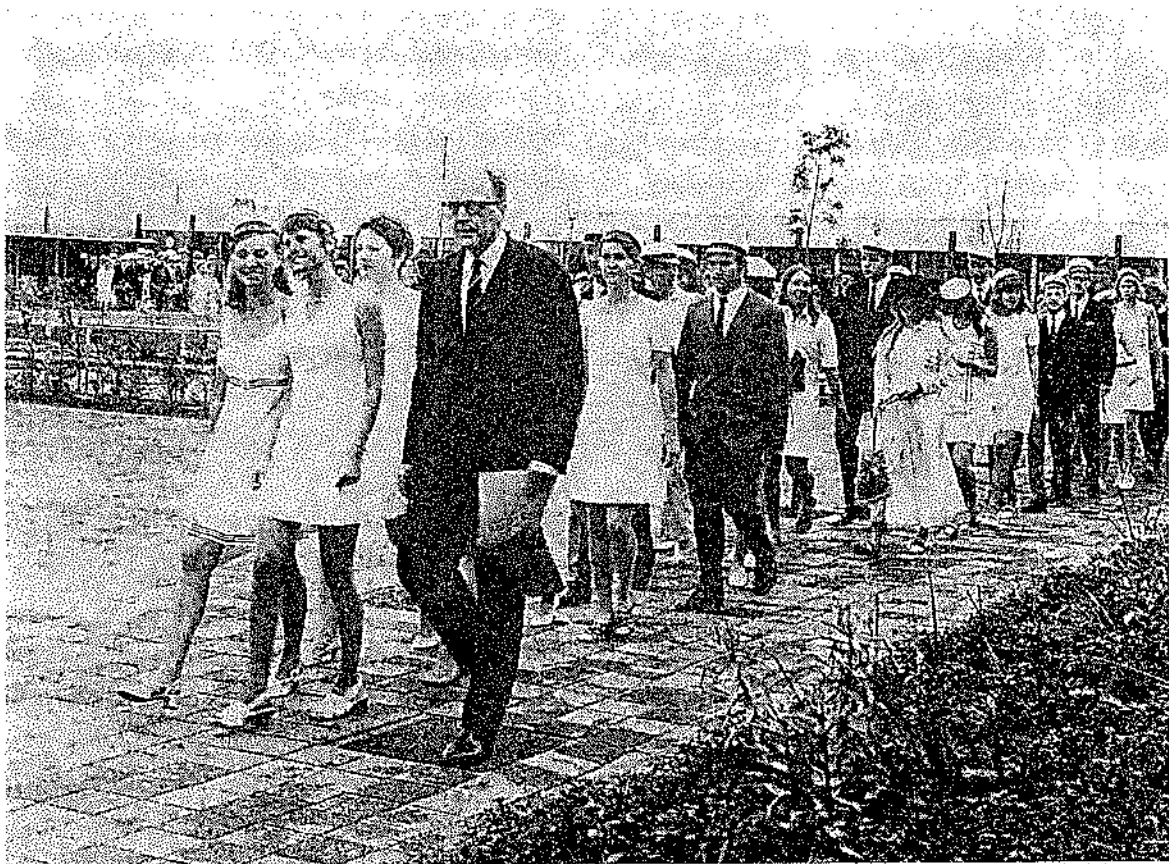
Translokationen

Endelig foregik translokationen igen i de rette omgivelser, nemlig på selve skolen. Nok er der stor plads på den nye skole, men alligevel havde man for en sikkerheds skyld uddelt adgangskort til plads i festsalen og forreste del af kantinen. Der måtte jo under alle omstændigheder være plads til de 168 studenter og 11 realister, som kom ind i salen fra atriumgården.

I sin indledende tale rettede rektor *Tolderlund-Hansen* en tak til lærerkollegiet for hjælpen ved flytningen af skolen. Desuden takkede han Roskilde Katedralskoles Venner for den store pengegave, som var blevet brugt til udsmykning af den nye bygning. Roskildenser-Samfundet fik også tak for sin gave, som bestod

af nogle store fotostater af den gamle skolebygning samt en mindeplade over gamle elever, som mistede livet under sidste verdenskrig.

Der var kommet en hel del jubilare til translokationen, og Roskildenser-Samfundets formand, *Peter Hartmann*, hilste dem velkommen og sagde, at de ved deres tilstedeværelse viste, at de stadig følte noget for deres gamle skole, selvom det nu var i nye omgivelser. Derefter overrakte han Roskildenser-Samfundets legat og et eksemplar af Roskilde Katedralskoles Historie til student *Ingrid Henriksen*. Demokrati i skolen var hovedemnet i både rektors tale og i den tale, som en af studenterne holdt. Det har hidtil været

Rektor *G. Tolderlund-Hansen* i spidsen for sine 168 studenter på vej over atriumgården til translokationen.

skik og brug, at den student, der havde opnået det bedste eksamensresultat, holdt talen ved transllokationen, men denne tradition var afskaffet i år. Taleren blev udvalgt og talen udarbejdet af et udvalg bestående af en repræsentant fra hver klasse. Desuden var det tilladt, at alle, der havde lyst til at give deres besyv med, kunne komme med forslag.

Talen blev holdt af *Lene Jørgensen*, og hun kom blandt andet ind på elevrådets beføjelser, som hun kaldte illusoriske. Den væsentligste ting i en skole, fagstrukturen, har elevrådene ingen indflydelse på. Derfor havde tonen mellem lærere og elever måske af og til været lidt bitter, men eleverne følte alligevel trang til at sige lærerne tak for det arbejde, de havde udført inden for de rammer, som var givet. Hun sluttede med at ønske, at gymnasierne i endnu videre omfang ville søge at bringe fagfordelingen på højde med samfundets krav.

Rektor *Tolderlund-Hansen* udtrykte sin ængstelse for denne måde at udforme en tale på. Skolen havde bøjet sig for elevernes ønske om, at det ikke skulle være den student, der havde den bedste eksamen, der talte for dimittenderne. Det var et modebegreb, d.v.s. demokratisk, at alle skulle være lige om opgaven.

Rektor *Tolderlund-Hansens* tale til studenter og realister blev et forsvar for de tilstande, der hersker i forholdet mellem elever, elevråd og lærerkollegium, og samtidig en tilkendegivelse af det synspunkt, at sandt demokrati ikke altid skabes blot ved, at eleverne organiserer sig, men lige så tit ved saglig argumentation. Medindflydelse er først og fremmest noget, der gror i det daglige, sagde rektor. Og begynder man at jonglere med demokratiets

grundprincipper, som det er gjort ved udarbejdelsen af elevtalen, bliver jeg betænkelig.

Medindflydelse er for mig uundværligt, men jeg er ikke så sikker på, at det har positiv effekt at organisere den for hårdt. Der sker nemlig det, at i samme grad man fra elevside rykker frem militant, i samme grad kan vi lærere føle os foranledigede til at grave os ned i en forsvarsstilling. Og den fælles rekognoscering i videnskabens forterræn kan stivne i en ufrugtbar skyttegravskrig.

Gang på gang møder jeg lærere, der ligesom jeg tidligere har oplevet et naturligt og frugtbart samarbejdsclima, men som føler, at luften under den militant organiserede såkaldte demokratisering kan blive ubehagelig kold.

Jeg ser gerne, at der oprettes frie gymnasier. Forhåbentlig kan vi andre lære af dem. Men det sure slid, den præcise viden, er ikke at foragte.

Vi har meget at sige mange af jer tak for, både for gode råd til forbedring og for godt samarbejde under de vilkår, som nu har været vore.

I sendes ud som det første hold fra den nye Roskilde Katedralskole. Jeg ønsker jer alt muligt godt i fremtiden, og jeg håber, at de dejlige rammer, der her er skabt, må blive fyldt af et levende liv, som i takt med udviklingen må være til gavn for den ungdom, som skal færdes her.

☆

Dette års transllokation virkede som en fornyelse på mange måder. De nye omgivelser, dimittendernes afskedstale og rektors svar varslede om nye tider. Men trods alt herskede der den samme højtidelige stemning som altid, når det tages afsked med årets dimittender.

Dimittendefesten

Lørdag den 21. juni var der fest på den nye skole for dimittenderne, deres forældre og skolens lærere. Der deltog 280 personer, og festen forløb udmærket i nye omgivelser og på utraditionel måde. Der var dækket festligt op ved kantinens runde borde, maden kom udefra og blev serveret af Roskildenser-Samfundets bestyrelse med hjælp af unge frivillige skoleelever, og Døssing sørgede for kaffen.

Roskildenser-Samfundets formand, *Peter Hartmann*, bød velkommen og takkede rektor *Tolderlund-Hansen*, fordi Roskildenser-Samfundet måtte være med til at arrangere denne fest. Derefter uddelte han to legater, nemlig Holger Rørdams legat til *Lene Jørgensen* og Oxholms legat til *Henning Kjærulf Petersen*.

Lektor *Byberg* talte til dimittenderne. Jeg tror, sagde han blandt andet, at I unge i højere grad end tidligere tænker i internationale baner. Måske kan I være med til at skabe Europas forenede stater. I er levende optaget af ulandshjælpen, og I kan måske være med til at skabe demokrati i udviklingslandene. Lektor *Byberg* sluttede med at lykønske både studenter og realister.

Som repræsentant for forældrene talte pastor *Aalbæk Jensen*. Han kom ind på vor tids ungdomsoprør på godt og ondt og sagde til de unge, at hvis de ville gøre oprør, skulle de have et mål. Så kunne de måske være med til at ændre samfundet. Student *Carsten Bühl* tog i sin tale afsked med rektor og lærerne. Han takkede for lærernes positive indstilling ved møder og sammenkomster og sluttede med et leve for skolen og dens lærerstab.

Student *Birgitte Iversen* takkede forældrene, fordi de havde givet deres børn studenterhuen, og landsretssagfører *Krøger* rettede endnu en forældretak til lærerkollegiet og rektor. Han opfordrede de unge til at melde sig ind i Roskildenser-Samfundet og sluttede med et leve for Roskilde Katedralskole.

Rektor *Tolderlund-Hansen* sluttede talernes række med en tak til Roskildenser-Samfundet, uden hvis indsats denne fest ikke kunne holdes.

Efter middagen var der dans i salen. Ballet begyndte traditionen tro med en polonaise for alle dimittenderne med rektor i spidsen, og så blev der forøvrigt danset både moderne og gammeldags lige til kl. 1. Der var anbragt blus i skolegården, og på et sent tidspunkt var alle ude og se på de glade unge, som dansede rundt på kanten af springvandet, mens de sang af hjertens lyst.

Ved den lejlighed faldt der to bemærkninger, som fortjener at komme med i dette referat. Den ene var fra en mor, som fortalte, at hun havde været parat til at gå i protesttog, da skolen skulle flytte en måned før studentereksamen, men da hendes datter havde gået ganske kort tid på den nye skole, var hun så glad og tilfreds med de nye omgivelser, at der ikke mere var tale om nogen form for protest.

Den anden bemærkning var fra en af de unge studenter, som syntes, at det var synd for alle dem, der ikke ville med til festen, for de var gået glip af meget.

Døssing solgte øller og sodavand, og stemningen var lystig lige til det sidste,

Dimittenderne 1969

I. Sprogligé studenter

A

nysproglig linje

Mette Bundgaard
Bente Fenger
Birgitte Plambeck Hansen
Jesper Hindø
Ulla Breann Højen
Mette Juel Jensen
Ida Birthe Holm Jørgensen
Karsten Alleshaug Krabbe
Leif Lelling Kristiansen
Jørgen Skou Larsen
Kerstin Maria Marott
Drne Lykke Pedersen
Thyra Bender Petersen
Kirsten Steen-Knudsen
Vibeke Boyer Thøgersen
Anne Marie Romm Willesen

klassisk-sproglig linje

Vibeke Norman Berg
Niels-Ebbe Jensen
Uffe Jensen
Hanne Næsborg

musiklinje

Keld Rosengren Andersen
Troels Folke Filtenborg
Søren Nellemose Hansen

B

nysproglig linje

Lise Cramer
Vibeke Frantzen
Klara Aalbæk Jensen
Tage Verner Jensen
Bodil Kirkegaard
Kristian Karl Grann Knudsen
Mogens Anker Lange
Mona Lillian Leergaard
Ulla Christine Nielsen
Dorthe Anita Olsen
Birgit Klarskov Pedersen
Steen Rasmussen
Vibeke Schou
Anne Thorborg Sørensen

klassisk-sproglig linje

Henrik Søborg Hansen
Ulla Barnechow Hansen
Judith Elsebet Brønnée Madsen
Ole Sandal

musiklinje

Esben Bak
Lene Møller Dalsgaard

C

nysproglig linje

Lis Børgesen
Kirsten Engell
Erling Torben Frederiksen
Annette Ploumark Hansen
Lisbet Holst Jacobsen
Irene Jungfalk
Lene Marie Jørgensen
Anne Lisbet Krüger
Margit Larsen
Anders Kristian Linnert
Anni Pape Nielsen
Birgit Lundberg Nielsen
Liddy Albertha Nielsen
Merete Dorte Gøhler Nielsen
Claus Ole Soelberg Petersen
Bent Lindskov Rasmussen
Birgit Grønlund Svendsen
Annette Wiborg Sørensen

klassisk-sproglig linje

Kirsten Kildemoes
Marianne Hildegard Olsen

musiklinje

Susanne Hølmersen
Gertrud Tove Larsen
Kirsten Thygesen Nielsen
Anne Lindholm Rasmussen

D

nysproglig linje

Steen Brock Brokboj
Elsebeth Henriette Budde
Inger Elgaard Christensen
Tom Røsted Christiansen
Jytte Borrits Hansen
Viola Lydia Høiberg
Birgitte Richard Iversen
Aslak Ørsted Jobansen
Eva Jungfalk
Birthe Fjeldsbo Knudsen
Marion Anna Kuflewski
Elit Lykke Larsen
Bente Østergaard Madsen
Lizzi Nielsen
Gunnar Richardt Skou
Per Staalfeldt
Sven Erik Østergaard

klassisk-sproglig linje

Wedell Bakkegaard Hansen
Ingrid Henriksen
Per Søndermark Jessen

II. Matematiske studenter

V

matematisk-fysisk linje

Jakob Aggernæs
Ole Arndt
Dan Arne Bluhme
Carsten Buhl
Fridthjof Laurberg Danielsen
Aase Frimodt Hansen
Per Balle Jensen
Peter Stig Jensen
Bent Jørgensen
Peter Kaastrup
Bøje Nielsen
Jan Kurt Friis Nielsen
Kurt Olsen
Henriette Rasmussen
Preben Rye Thomsen

matematisk-naturfaglig linje

Bodil Annette Beck
Finn Benned Hansen
Christian Erik Lendal
Helle Merete Schimann Nielsen
Poul Sten Rasmussen

X

matematisk-fysisk linje

Liv Damstedt
Niels Peter Delfs
Vibeke Rye Hansen
Niels Vilstrup Holm
Klaus Berggren Jacobsen
Steen Birk Jensen
Tove Mette Kristine Jensen
Vibeke Nygaard Jensen
Helge Johnson
Birthe Skrydstrup Kristensen
Elsebeth Lægaard
Karl Aage Madsen
Lene Barbara Mortensen
Lisbet Kærbye Nielsen
Steen Rasmus Dahl Pedersen
Karsten Eriksen Skydsgaard

matematisk-naturfaglig linje

Leif Øgaard Hansen
Jytte Ingvorsen

Y

matematisk-fysisk linje

Jahn Andersen
Kirsten Banghøj Andersen
Ole Andersen
Per Mørch Andersen
Jan Gunge
Hans Søren Helbo Hansen

Ruth Juul Jensen
Michael Lassen Jordan
Klaus Kaiser
Torben Kaas
Bjarne Engelbreth Madsen
Erik Leif Poulsen
Lars-Jørgen Poulsen
Annelise Rasmussen
Niels Erik Sørensen

matematisk-naturfaglig linje

Eskild Boeskov
Iens Anker Hald
Tommy Manniche Larsen
Anne Smidt Nielsen
Asger Pedersen Nyrup
Jens Ole Schnack Rasmussen
Lars Bøje Rasmussen

Z

matematisk-fysisk linje

Poul Andersen
Peter Andreasen
Niels Jørgen Borch-Jensen
Tom Burup
Jens Dreusén
Karsten Friis
Niels Erik Hansen
Jens-Peter Elsgaard Jensen
Bjørn Bruno Johannsen
Frank Norman Larsen
Jørgen Bent Thusholt Madsen
Per Wedel Nielsen
Henning Kjerulf Pedersen
Knud Erik Pedersen
Uffe Burup Petersen
Henriette Svenstrup
Birte Smedegaard Sørensen
Aage Tang-Pedersen

matematisk-naturfaglig linje

Bodil Brændgaard Andersen
Jens Christiansen
Stig Eldon
Lisbet Juul Hansen
Bjarne Lund-Jensen

III. Realister

Klaus Christensen
Aksel Andreas Krarup Elsmab
Anne Dorthe Mikkelsen Hansen
Anne Margrethe Højgaard Jensen
Niels Bo Jørgensen
Joan Birthe Leergaard
Jesper Switzer Magnussen
Lise Møller Nielsen
Solvejg Birkedal Nielsen
Kåte Sørensen
Lisbeth Teilmann

»KILDEKALK«

Gave til den nye skole.

Roskildenser-Samfundet har givet skolen en gave til udsmykning af den nye bygning. Gaven bestod af to ting, nemlig nogle fotostater af den gamle skole samt en mindeplade over gamle elever, der mistede livet under besættelsen. Mindepladen på den gamle skole kunne ikke tages ned uden at gå i stykker, så Roskildenser-Samfundet har tilvejebragt en ny, som allerede er blevet sat op.

Vi opfordrer medlemmerne til at være med til at udfylde hullet i pengekasen ved at indbetale et beløb til dette formål samtidig med kontingentet.

Studie- og uddannelsesfonden.

Ansøgninger om lån fra Roskildenser-Samfundets studie- og uddannelsesfond stiles til bestyrelsen og sendes til legatudvalgets formand, lektor *Svend Johannsen*, Allehelgensgade 13, Roskilde. Der kan ydes lån til studerende straks ved studiets begyndelse og til skolens elever. Nærmere oplysninger fås hos lektor Johannsen.

65- og 60-års jubilarene 1969.

Roskildenser-Samfundet har i år to 65-års jubilare og tre 60-års jubilare, som vi håber at se til jubilarsfesten d. 1. november. Det er: Læge fru *Ellen Thykier*, st. 1904, apoteker *E. W. Schmidt*, r. 1904, plantageejer *Henning Petersen*, st. 1909, redaktør *Kaj Svarre*, st. 1909, og oberstløjtnant *Ejnar Augsburg*, r. 1909.

Nyt trykkeri.

Som man vil se bag i bladet, er „Roars Kilde“ i år blevet trykt et nyt sted. Det er hos firmaet Nielsen & Møller, som forøvrigt lige har haft 25-års jubilæum og i den anledning har udsendt et skrift om Gustav Wied, redigeret af lektor *Christiansen*.

En søn af firmaet, *Flemming Vessel*, realist 1956 og medlem af Roskildenser-Samfundet, har stået for trykningen af dette års blad.

Roars Kilde.

Hvis nogen er interesseret i at erhverve gamle numre af bladet, kan de fås hos sekretæren, som opbevarer resterende eksemplarer af de fleste årgange.

Brev fra Australien.

Foreningens sekretær fik engang i foråret et brev med en forespørgsel fra en tidligere elev på skolen, som nu er bosat i Australien. Formanden, Peter Hartmann, besvarede brevet og fik senere følgende svar, som viser, at der er interesse for skolen og for Roskildenser-Samfundet også på den anden side af jordkloden:

Tak for Deres venlige brev. Jeg vil gerne være medlem af Roskildenser-Samfundet. Skal jeg sende kontingentet til Dem? De nævnte „den nye Katedralskole“, og det kom som en nyhed for mig. Hvad bruges den gamle Katedralskole til nu? Kan De også fortælle mig omtrent hvilken dato dimittendfesten vil blive holdt næste år? Med venlig hilsen
Cai Blumensadt.

Stiftelses- og jubilarsfesten.

Festen holdes på hotel Prinsen i Roskilde lørdag d. 1. nov. kl. 18. Prisen for middagen, som består af tre retter mad, vin, kaffe og serveringsafgift er 65 kr.

Påklædning festdragt eller hvad man ellers synes er passende til lejligheden. Husk tilmelding!

Skolens historie.

Resterende eksemplarer af „Roskilde Katedralskoles Historie“ kan bestilles hos sekretæren, fru *Inge Winther*, Skomagergade 3, Roskilde. Prisen er 30 kr.

Rettelse.

Poul Harboe, st. 1908, har sendt følgende oplysning:

I værket „Roskilde Katedralskoles Historie“ er billedet ved side 208 ikke af rektor C. M. Krarup, som kan ses på lærerbilledet ved side 241, men af hans søn, Jakob Krarup, adjunkt ved skolen og senere rektor ved Herlufsholm.

Gymnastikpræmier.

Roskildenser-Samfundets gymnastikpræmier blev atter i år uddelt af Inge Winther. De tilfaldt: *Aase Hansen, Elit Lykke Larsen, Lene Jørgensen, Gitte Svendsen, Anne Rasmussen, Mette Juel, Birgit Klarskov, Clara Aalbæk Jensen* og *Ulla Barnebov*.

Nyt fra skolens årsskrift

Trafik- og transportforholdene omkring den nye skole.

I løsning af en vanskelig sag blev skolenævnet i foråret særlig involveret: Ordning af trafik- og transportforholdene i forbindelse med åbningen af den nye skole. Nævnet var inddraget i de forhandlinger, som i løbet af kort tid førte til et gunstigt resultat med hensyn til begge dele. Buskørsel før og efter skoletid ordnedes ved direktør *H. Birkelund Hansens* mellemkomst således, at Roskilde Omnibus Selskab og Skibby—Roskilde Linien i fællesskab etablerede fornøden ekstrakørsel ved skoletidens begyndelse og ophør. Eleverne kan på de månedskort, de køber, bruge begge selskabers busser, også de ordinære.

Ordningen synes fra første dag at have fungeret godt.

Kunstudvalget

består fra elevside af *Willy Lehmann Weng* og *Helge Larsen*, 2 v, den sidste fra januar som afløser af *Anders Brasch*, der forlod skolen. Fra lærerside består det af lektorerne *Christian- sen*, *Rosenhoff* og *Bendix* samt rektor.

Udvalget har forestået udvalg og indkøb af den grafik, som skænkedes af Roskilde Katedralskoles Venner, samt fremskaffelse af de fotostater, som illustrerer skolens fortid på Domkirkepladsen, en gave fra Roskildenser-Samfundet. Alt er blevet ensartet indrammet og ophængt i gangene.

Udvalget har også foretaget en kritisk gennemgang og supplering af det billedmateriale, der kunne overføres fra den gamle skole, og sørget for ophængning af det.

I samarbejde med lederen af Roskilde Byarkiv har lektor *Christiansen* gennemgået den gamle skolebygning og rådgivet med hensyn til, hvad der burde bevares.

I udstillingsområdet i sydøsthjørnet ophængtes ved åbningen en samling malerier af *Herold Christensen*, og det er tanken, at man her vil etablere skiftende udstillinger af moderne kunst.

Til meddelelserne om virksomheden i Roskildenser-Samfundet og Roskilde Katedralskoles Venner skal knyttes en varm tak for den ind-

sats, der netop i år er ydet. Uden den støtte, skolen har modtaget fra de to foreninger, ville den i dag have boet i et halvnøgent hus. Nu taler kunst fra de fleste vægge — og det tilmed god kunst, en daglig glæde for os, der færdes i huset. En varm tak også til Roskilde Sparekasse og boghandler Flensborg for de store gaver. Vi håber, der på forskellig måde kan bygges videre på, hvad der nu er skabt.

Musiklivet.

Den 26. november deltog kammerkoret i et korstævne i Århus sammen med Vesthimmerlands Gymnasium, Viborg Katedralskole og værtsskolen, Århus Statsgymnasium.

Ved juleafslutningen i domkirken den 21. december, hvor rektor holdt juletaalen, sang store kor: Af højheden oprunden er (sats: Bach) og Dejlig er jorden; kammerkoret sang Mozart: Kyrie eleison og Hugo Diestler: Lovet den Herre, og blokfløjteensemblet spillede Martin Trinius: Fra himlen højt.

Den 25. april fandt den traditionelle trekant-koncert med Birkerød Statsskole, Frederiksborg Statsskole og Roskilde Katedralskole sted i Birkerød.

Forårskoncerten fandt sted på den nye skole den 30. april.

Quid Novi.

Med dette skoleår har *Quid Novi* afsluttet sin 26. årgang. Som sædvanlig har bladet indeholdt artikler og debatter om mange forskellige emner, men denne årgang har i særlig høj grad været præget af spørgsmålet om demokrati i undervisningen. Vi har bragt adskillige indlæg derom, som vi har modtaget fra såvel rektor som fra elever — og de fleste af artiklerne har givet anledning til livlige diskussioner rundt omkring på skolen. Også ting som morgensangens berettigelse og form, tiltale lærere og elever imellem (du — De) og meget andet har været i søgelyset. Desuden har vi bragt en lang række digte, skrevet af skolens elever.

Fester.

I begyndelsen af februar blev der afholdt karneval. Her samledes mange (ca. 150) herligt

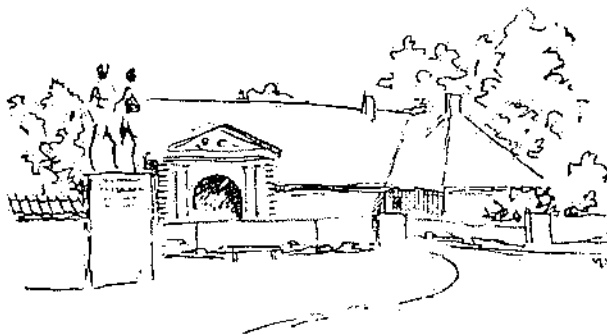
udklædte mennesker. Musikken blev leveret af dels poporkestre og dels jazzorkestre, men også folkemusik var repræsenteret denne aften. I starten af marts afholdt vi noget improviseret sammen med folkeklubben Paramount et sold på skolen. Aftenen før vi forlod den gamle skole, arrangerede vi et afskeds-påskesold.

Kantineudvalget

har fra elevside bestået af *Henrik Carstensen*, 2. x, formand, *Poul Steen Rasmussen*, 3. v, og *Bodil Jensen*, 1. b, fra lærerside adjunkt *Skov Hansen*, adjunkt *Franzen* og rektor.

Da kantineudvalget er nedsat på samarbejdsudvalgets foranledning, har man vedtaget, at såfremt man i en sag ikke kan opnå flertal for en afgørelse, skal sagen indankes for samarbejdsudvalget. Kantineudvalget har tilrettelagt en ordning, hvorefter drikkeautomaterne mod honorar passes af pedellen. Et eventuelt overskud efter afskrivning af anskaffelsessummen kommer elevrådsarbejdet til gode.

I mælkekøkkenet har en af byens købmænd indtil videre etableret et udsalg dagligt kl. 9.45 —12.15. Begge dele synes at fungere godt.

Roskildenser-Samfundets bestyrelse 1969

Teaterinspektør *Holger Rørdam*,
æresformand

Direktør, civilingeniør *Peter Hartmann*,
formand

Advokat *Mogens Røest-Hansen*,
næstformand

Lægeseekretær *Inge Winther*, sekretær

Musikpædagog *Carina Andersen-
Rosendal*, redaktør

Lektor *Svend Johannsen*, legatudvalget:
Ekspeditionssekretær, cand. jur. *Birthe
Juil*

Fuldmægtig *Grete Sieck*

Branddirektør *Erik Carstensen*

Bibliotekar *Kirsten Waneck*

Stud. jur. *Eskild Jensen*

Alexander Crone

Svend Berthelsen

Roskildenser-Samfundets regnskab

1. august 1968 — 31. juli 1969

A. Kasseregnskab

Driftsfonden

Beholdning 1/8-1968	kr.		993,17
<i>Indtægter:</i>			
Kontingenter	kr.	18.546,49	
Ahlefeldts legat	kr.	547,88	
Salg af bøger	kr.	750,00	
Renter af bankkonti	kr.	142,28	kr. 19.986,65
			kr. 20.979,82
<i>Udgifter i regnskabsåret:</i>			
Jubilæumsfesten 2/11-1968	kr.	1.999,00	
Festen for de yngre 19/4-1969 — Overskud kr. 1.039,07			
Dimittendfesten 21/6-1969	kr.	1.669,64	
	kr.	3.668,64	
Ovennævnte overskud fra festen 19/4-1969	kr.	+ 1.039,07	
<i>Fester ialt</i>	kr.	2.629,57	
Roars Kilde	kr.	6.311,61	
Gymnastikpræmier	kr.	580,50	
Elektra fotos	kr.	439,65	
Mindetavle	kr.	1.800,00	
Gaver og blomster	kr.	588,75	
Administration	kr.	2.531,80	
Roskildenser-Samfundets legat	kr.	500,00	kr. 15.381,88
BEHOLDNING			kr. 5.597,94

Waldemar Oxholms legat

Sparekassebeholdning 1. august 1968	kr.		106,26
Renter af do.	kr.		4,12
Renter af obligationer	kr.		122,50
			kr. 232,88
Omkostninger ved udtrækning og køb af ny obligation	kr.	107,05	
Gebyr	kr.	5,00	
Legatportion	kr.	100,00	kr. 212,05
SPAREKASSEBEHOLDNING 31. juli 1969			kr. 20,83

Holger Rørdams legat

Sparekassebeholdning 1. august 1968	kr.	22,79	
Renter af do.	kr.	2,56	
Renter af obligationer.....	kr.	110,00	
	kr.	135,35	
Legatportion	kr.	100,00	
SPAREKASSEBEHOLDNING 31. juli 1969	kr.	35,35	

Overlæge Sjøbergs boglegat

Sparekassebeholdning 1. august 1968	kr.	453,44	
Renter af do.	kr.	23,21	
Renter af obligationer.....	kr.	200,00	
SPAREKASSEBEHOLDNING 31. juli 1969	kr.	676,65	

B. Formueregnskab

GRUNDFONDEN:

Præmieobligationer:

5 stk. 1948 blå á 50 kr.	kr.	250,00	
5 stk. 1959 grønne á 50 kr.....	kr.	250,00	
50 stk. 1962 gule á 10 kr.	kr.	500,00	kr. 1.000,00

DRIFTSFONDEN:

Postkonto 7150	kr.	1.469,29	
Roskilde Landbobank B 817732	kr.	3.754,55	
Roskilde Landbobank D 104728	kr.	98,34	
Kontant beholdning	kr.	275,76	kr. 5.597,94

WALDEMAR OXHOLMS LEGAT:

Roskilde Sparekasse 02—66980	kr.	20,83	
4.000 kr. 3½ % Ny jydsk Kjøbstads Kreditforening 9. s. ...	kr.	4.000,00	kr. 4.020,83

HOLGER RØRDAMS LEGAT:

Roskilde Sparekasse 03—05530	kr.	35,35	
2.000 kr. 4 % Dansk Statslån S 1987.....	kr.	2.000,00	
500 kr. 6 % Østifternes Kreditforening 15/4	kr.	500,00	kr. 2.535,35

OVERLÆGE SJØBERGS BOGLEGAT:

Roskilde Sparekasse 05—25874	kr.	676,65	
5.000 kr. 4 % Østifternes Kreditforening 16/1	kr.	5.000,00	kr. 5.676,65

HOLGER RØRDAM PETER HARTMANN MOGENS RØEST-HANSEN
 INGE WINTHER CARINA ANDÉSEN-ROSENDAL SVEND JOHANNSEN
 BIRTHE JUUL GRETE SIECK ERIK CARSTENSEN KIRSTEN WANECK
 ESKILD JENSEN ALEXANDER CRONE SVEND BERTHELSEN

Undertegnede har gennemgået regnskabet for grundfonden og driftsfonden, Wald. Oxholms legatregnskab, Holger Rørdams legatregnskab og overlæge Sjøbergs boglegatregnskab for året 1968—69 med tilhørende bilag og ikke fundet anledning til nogen bemærkning.

Størrelsen af kontingentrestancer er ikke konstateret.

De anførte obligationer, indlånsmidler og beholdninger til stede.

Roskilde, den 15. september 1969.

ESBEN JOHANNSEN

H. C. BECK

Studie- og uddannelsesfonden

Driftsregnskab

for året 1. august 1968 til 31. juli 1969

INDTÆGT

Indvundne renter:			
af obligationer	kr.	655,00	
af sparekassebøger	kr.	765,62	
af udlån	kr.	2.774,87	
+ restancer	kr.	56,00	kr. 2.718,87
Bidrag fra kontingentbetalere	kr.	670,00	
			kr. 4.809,49

UDGIFT

Administration	kr.	1.000,00	
Kurstab på obligationer	kr.	375,00	
Overskud	kr.	3.434,49	
			kr. 4.809,49

STATUS PR. 31. JULI 1969

Aktiver:

Kassebeholdning:

indestående på sparekassebøger			
konto 02—80105	kr.	8.994,42	
konto 00—01241	kr.	1.291,08	kr. 10.285,50

A. P. Andersen og bustrus mindefond:

Roskilde Sparekasse 06—59572			
indestående pr. 1/8 1968	kr.	10.450,19	
tilskrevne renter	kr.	643,98	kr. 11.094,17

Obligationer:

1.000 kr. 4½ % Østift. Kreditf., 13. s., kurs 77.....	kr.	770,00
7.000 kr. 4 % Østift. Kreditf., 16/1 — kurs 51	kr.	3.570,00
5.000 kr. 4 % Ny jydsk Købst. Krf., 9. s., kurs 62¾	kr.	3.137,50
2.000 kr. 4 % Dansk Statslån S 1987 — kurs 67¾.....	kr.	1.355,00
1.000 kr. 5 % Østift. Kreditf., 15/2 — kurs 64	kr.	640,00

Studielån:

Saldo 1/8 1968	kr.	106.200,00	60 lån	
Betalt afdrag	kr.	13.791,66	6 lån	
		kr. 92.408,34	54 lån	
Nye lån	kr.	14.000,00	7 lån	
		kr. 106.408,34	61 lån	kr. 106.408,34
				<u>kr. 137.260,51</u>

Passiver:

Førmue pr. 1/8 1968	kr.	133.826,02
Overskud i regnskabsåret	kr.	3.434,49
		<u>kr. 137.260,51</u>

Rigtigheden af foranstående regnskab med status attesteres:
Aktiverne er tilstede.

SPAREKASSEN FOR ROSKILDE BY OG OMEGN, den 15. sept. 1969

K. HENKER

J. SVARRE NIELSEN

A. CHRISTIANSEN

INDHOLD

Ny formand.....	1
Den nye skole giver mange muligheder.....	3
Fra den gamle latinskele	7
Ny skole i gamle bygninger	9
Generalforsamlingen	12
Rektor Fogh død.....	14
Kontingentet	15
Den betydningsfulde dato	16
Stiftelses- og jubilærfesten	17
Den islandske kōnrektor	18
Festen for de unge årgange.....	20
Åbent hus på den nye skole	21
Årets jubilærer.....	26
Skoleflytningen	27
Translokationen	31
Dimittendfesten	33
Dimittenderne	34
Kildekalk	36
Nyt fra skolens årsskrift.....	37
Roskildenser-Samfundets bestyrelse	38
Regnskabet	39

ROARS KILDE

Udgivet af Roskildenser-Samfundet
Redaktør: Carina Andersen-Rosendal
Vesterbrogade 71
1620 København V.

Nielsen & Møllers Bogtrykkeri, Roskilde